

انجيل مَرَقَس

شَهِند هَمو مَوَّع ایدی که آسَمُنْ واز بَوْدَن و روح خدا مئه یه کموتر روش فرود آهَنَدِن. ۱۱ و صدای آ آسَمُنْ هُند که: «تو پُس عزیز مه ای، مه آ تو خیلی راضیم.»

عیسی امتحان اِبُو

۱۲ روح خدا درجا به عیسی به لَرْدِکی ایِرِد. ۱۳ عیسی چهل رو توو لَرْدِکی هَسْتَه و شَیْطَن امتحانی شَکِه. اُ وَا حیوُنوی وحشی هَسْتَه و فرشته نُون به اُ خدمت شَکِه.

شروع خدمت عیسی

۱۴ بعد آ ایی که به یحیی شُگه عیسی وَا طَرَه منطقه جلیل زه. اُ خبر خاش خدائو به مردم اعلام شَکِه ۱۵ و شَگو: «موگش رسیدن و پادشاهی خدا نَزِیکِن. توبه بُکَنی و به ایی خبر خاش ایْمَن بیارین.»

اَوَّلین شاگردن عیسی

۱۶ وختی عیسی آ پهلو دریاچه جلیل رد شَبو، به شَمعون و کاکای شَمعون آندریاس ایدی که لیج توو هُوو شاگردی، چون مُئِگیر هَسْتَرِن. ۱۷ عیسی به اَشْ ایگو: «دُمبال مه پیی و مه به شما صیاد آدُم آکْنَم.» ۱۸ اَشْ درجا لیج خو ول شَکِه و دُمبال عیسی رِفْتِن. ۱۹ عیسی وختی یَه خو جلوته زه، به دو تا کاکا که نُمِشْ یَعکوب و یوحناَه ایدی، که چوگُن زیدی هَسْتَرِن و توو مَنشَوِشْ لیج خو درست شَکِه. ۲۰ هَمو لحظه

یحیی تعمیددهنده راه آماده آکنت

۱ خبر خاش درباره عیسی مسیح پُس خدا ایطو شروع اِبُو. ۲ توو کتاب اِشعیای پیغمبر نوشته بَوْدِن: «"بیگین، مه گبل تو کاصدُ خو اَفِرِسْتَم، اُ راهت آماده آکنت."» ۳ «صدای یه نفر توو لَرْدِکی که جار آردن: "راه خداوند آماده بُکَنی! مسیرش راست بُکَنی!"»

۴ پ یحیای تعمیددهنده توو لَرْدِکی نمائِن بو و به مردم اعلام شَکِه که به بخشش گناهشْ توبه بُکِنن و غسل تعمید یِگَرِن. ۵ مردم منطقه یهودیه و مردم شهر اورشلیم همشْ، پهلو اُ شارفت و به گناه خو اعتراف شَکِه، و اُ طریق یحیی توو رود آردن تعمید شَکِه. ۶ یحیی چمه اُ پُتْ اَشْتر گر خو شَکِه و کمربند چرمی وَا کمر خو شَبَسْت، و میگ بالی و عاسلی کوهی شَخا. ۷ یحیی اعلام شَکِه و شَگو: «کسی بعد آ مه آتا که گُذرَنی آ مه بَشْتَرِن. مه حتی لایک نَهَم که خم بَشْم و بِن جوتیشْ واز بُکْنَم.» ۸ مه به شما وَا هُوو تعمید اُمَدایِن، ولی اُ با روح قدوس خدا تعمیدتْ اَدِت.»

غسل تعمید عیسی

۹ توو اُ روزن، عیسی اُ شهر ناصره که توو منطقه جلیل، هُند و توو رود آردن اُ طریق یحیی تعمید ایگفت. ۱۰ وختی عیسی اُ هُوو در

شُوا. ٣٣ همه مردم شهر جلو در جمع بَوَدِرِن!
 عیسی به خیلُی که همه نوع درد و مرضی
 شُهستَه شفا ایدا و به زاروی زیادی هم آ جُن
 آدُم در ایکه، اُ ایتواشت زارُ گیی بَزِنن به چه
 که اُشُ به عیسی شاشناخت.

عیسی توو جلیل تعلیم اَدِت

٣٥ صُحب گاه که هوا هِنو تاز، عیسی پا بو و
 آ لَهر در بو. یه جای خلوتی زه و اُجا دعا شُکه.
 ٣٦ شَمعون و کسونی که باهاش هَسَتَرِن، هَوای
 عیسی شاگشته. ٣٧ وختی به عیسی پیدا شُکه
 بهش شُگو: «همه هوات نَگشتَن.» ٣٨ عیسی
 بهشُ ایگو: «پی به شهروی دور و بَر بِریم تا
 مه اُجا آم تعلیم هادَم، پی چه که مه به ای
 خاطر هُنَدَم.» ٣٩ پ عیسی راه کَ و توو تَمُن
 منطکه جلیل توو عبادتگاهوی اُشُ تعلیم شُدا
 و به زارُ در شُکه.

عیسی به یه جُدامی شفا اَدِت

٤٠ به مَرَدی که جُدام ایشستَه پهلوی عیسی
 هُنَد زانو ایزه و با التماس بهش ایگفت: «اگه
 بُخوای اِتونی به مه شفا هادی.» ٤١ عیسی دلی
 به اُ درد ایکه دَس خو دراز ایکه رو اُ مَرَد ایناها
 و ایگو: «مَوَاتِن، شفا بیگه.» ٤٢ درجا جُدام اُ
 مَرَدو خُب بو و شفا ایگه. ٤٣ عیسی فوراً پی اُ
 ایفِرِستا تا بِرِت و پی اُ خیلی سفارش ایکه ٤٤ و
 ایگو: «حواس خو جمع بُکن که آ ای کضیه به
 کسی چیزی نیگی. ولی بَره و پی خوت به کاهن
 معبد نِشَن هاده و گُرَبنی مخصوص شفا اُ
 جُدام، که موسی حکم اییکردن، تکدیم بُکنت تا
 ایطوکا بهشُ ثابت بَشت که تو شفا اِدِگِفتَن.»
 ٤٥ ولی وختی اُ مَرَدو در بو، همه جا راجب اُ
 کضیه گپ ایزه، و خبری پخش ایکه، طوری
 که عیسی دگه ایتونوست راحت داخل شهر

عیسی جارشُ ایزه. اُشُ هم به بَپِ خو زیدِی با
 جاشوئو توو مَنشوبَه، ول شُکه و دُمبال عیسی
 راه گَفتِن.

عیسی به مَرَدی که روح ناپاک ایشستَه شفا ایدا

٢١ اُشُ به شهر گَفَرناحوم رِفَتِن. وختی
 روز شنبه مقدَس رسی، عیسی بی مَعطلی به
 عبادتگاه زه و شروع وا تعلیم دادن ایکه.
 ٢٢ مردم آ تعلیم عیسی مائِشُ ایزده، چونکه اُ وا
 کُدرت و اقتدار تعلیمشُ شُدا، نه مئه معلَموی
 تورات. ٢٣ همو موگَع توو عبادتگاهشُ، به
 مَرَدی که روح ناپاک ایشستَه. اُ غار ایزه:
 ٢٤ «ای عیسای ناصری، تو وا ما چه کار اِتَهه؟
 هُنَدی که به ما هلاک بُکنی؟ آدوُنم که تو کی!
 تو همو قدّوس خدایی!» ٢٥ ولی عیسی به اُ
 نهیب ایدا و ایگو: «چُپ بَزَن و اُ آ در بُدو!»
 ٢٦ روح ناپاک به مَرَدو بدجور تَکون ایدا و وا
 غار اُ آ در هُنَد. ٢٧ مردم همه تعجب شُکِرده
 طوری که آ همدگه شاپُرسی: «ای چن؟ به
 تعلیم جدیدن که توش کُدرتَن! اُ قَرَمُن اَدِت و
 حتی روحوی ناپاک هم آزی اطاعت نِکِرَدَن.»
 ٢٨ پ خیلی زود آوازَه عیسی توو تَمُن منطکه
 جلیل پخش بو.

عیسی به خیلُی شفا اَدِت

٢٩ عیسی تا آ عبادتگاه در هُنَد، وا یَعکوب و
 یوحنا وا لَهر شَمعون و آندریاس زه. ٣٠ مُم زن
 شَمعون توو تُو شَسوخَتُ توو جا گَفتَه. اُشُ
 فورنی به عیسی شُگو که حال زنو بَدِن. ٣١ پ
 عیسی بالا سری زه و دَیسش ایگه، و بلندش
 ایکه. تُوو اُ زن کُطع بو و اُشُ پَذیرایی ایکه.
 ٣٢ اُ شو، موگَع زرد شُم، به همه کسونی
 که مریض هَسَتَرِن و زار شُهستَه پهلوی عیسی

عیسی جار لاوی اَزَنَت

١٣ عیسی یه بار دَگه لَو دریاچه رَه. جماعت همه شاهنَده پهلوش و عیسی تعلیمش شَدا. ١٤ موکعی که عیسی آجا شَگدشت، به لاوی پُس خَلْقای ایدی که توو دَگه خراجگیری خو نِشته. عیسی شیگو: «دُمبال مه بُدو.» لاوی هم پا بو و دُمبال عیسی رَه.

١٥ وختی که عیسی توو لَهر لاوی سر سفره نِشته، خیلی آ خراجگیر و گناهکار با عیسی و شاگردش سر سفره نِشترن، چون خیلی آ اَش دُمباله رُو عیسی هَسْتَرن. ١٦ وختی معلَموی تورات که آ فرقه قَریسی ئَرن، شَدی که عیسی با گناهکار خراجگیر جیره آخاره، به شاگردنی شُگو: «به چه عیسی با خراجگیر و گناهکار جیره آخاره؟» ١٧ وختی عیسی ای گپ شِشْت به اَش ایگو: «مَریضَن که به طبیب نیاز شُهَسِن، نه سالم. مه هُنَدَم تا به گناهکار بگم که توبه بُکِن نه به صالح.»

سؤال درباره روزه

١٨ شاگردوی یحیی و قَریسی روزه هَسْتَرن، مردم پهلوی عیسی هُنَدِن و بهش شُگو: «به چه شاگردوی یحیی و شاگردوی قَریسی روزه اِگِرِن، ولی شاگردن تو روزه ناگِرِن؟» ١٩ عیسی بهش جواب ایدا: «مگه اِبو مهمونوی هِیش تا موکعی که دوماد باهاشَن، روزه بَگِرِن؟ تا وختی دوماد باهاشَن ناتوین روزه بَگِرِن. ٢٠ ولی روزوی آتا که دوماد آ اَش گِفته اِبو. توو اَ روزن که اَش روزه اِگِرِن.

٢١ «هیچک لَته ای که هُوو نَرفَتِن و نُون به یه جِمه کَنه پَچ نازَنَت. اگه ای کار بُکنت

بَیشت، بلکه جائوی پرت در آ شهر شَموند، و مردم آ همه جا پهلوی عیسی شاهنَد.

عیسی به یه فلجی شفا اَدَت

٢ بعد آ چن رو، وختی عیسی به شهر کَفَرناحوم برگشت، مردم وَاخِر بوَدِن که اَ توو لَهرن. ٢ جمعیت گپی آجا جمع بوَدِن، طوری که تا دَم دَرَم جا نَهَسْتَه، و عیسی گَلَم خدائو به اَش تعلیم شَدا. ٣ همی موگَع، به عده آ راه رسیدن که به یه فلج چهار نُفری، حد عیسی شاوا. ٤ ولی به خاطریکه جمعیت زیاده شُنتونِست حد عیسی ایبارن، پ سَقف بالا سر عیسی شُسی. وختی سَقف واز شُکه، فلجو وا جاگه ای که روش خوافته، زیر شُفِرِستا. ٥ وختی عیسی ایْمَن اَش ایدی به اَ فلجو ایگفت: «ای چوک، گناهت بخشیده بو.» ٦ بعضی آ معلَموی تورات که آجا نِشترن تو دل خو شاگو: ٧ «به چه ای مَرَد اِطوکا گپ اَزِدِن ای کُفر اگفتِن. کِ جُل خدا اِتون گناهَن بُبَخِشه؟» ٨ عیسی همو موگَع در روح خو ایفهمی که اَش توو دلش چه اگَدَشْتِن و بهش ایگو: «ای چه تو دل خو اِطو اگفتِن؟ ٩ گفَتِن گم یه تا به ای فلجو اَسُنترِن، ایکه "گناهت بخشیده بوَدِن،" یا ایکه "هَرُس و جاگه خو پَسَه ئو راه بَرَه؟" ١٠ ولی به خاطریکه بُدِنن پُس انسان، رو زمین کُدرت و اقتدار ایشَه که گناهَن بُبَخِشه» عیسی به فلجو ایگو: ١١ «به تو اگم هَرُس، جاگه خو واگه و به لَهر بَرَه!» ١٢ فلجو ووستا و درجا جاگه خو ایسی و جلو چُهْمَن همه آجا در بو، طوری که همه تعجب شُکرده و خدائو شُکر شُکه شُگو: «هیچوَه همچین چیزی مُندیده.»

شنبه مقدس خوي کِردن روان يا بدی کِردن؟
 جُن کسی نجات دادن يا کشتن؟» ولی اَش
 چُپ سُتره. ^۵ عیسی، وا جَهل به اَشوپی که دور
 و بَری ووستادِرِن نگاه ایکه و به خاطر دل
 تِلوی اَش غمگین بو، به اُ مُرد ایگو: «دَس خو
 دراز بُکن!» اُ مُردو هم دَس خو دراز ایکه و
 دِسی حُب بو. ^۶ عالموی فرقه فَریسی در بوډن
 و همو لحظه با طرفداروی هیرودیس نکشه
 شُکشی که چطو به عیسی آ بین بَرِن.

جمعیت گِی دُمبال عیسی اَرِن

^۷ عیسی با شاگردُن خو لَو دریاچه زه.
 جمعیت زیادی آ منطقه جلیل و منطقه
 یهودیه، ^۸ شهر اورشلیم، منطقه آدومیه، اُ پِل
 رود اُردن و اطرافوی شهروی صور و صیدون،
 پی عیسی رفتن، وختی خبر همه کاروی که
 عیسی شُکه وا گوش اُ جمعیت گپ رسی،
 اَش حد عیسی هُنډن. ^۹ به خاطریکه جمعیت
 زیاده، عیسی به شاگردُن خو ایگو تا یه مَنشوبه
 بهش آماده بُکِنن، تا نکه مردم بهش فشار
 بیارن. ^{۱۰} چون عیسی به خیلُ شفا ایداده،
 همه مریض آ همه طَره به اُ فشار شاوارده
 تا به اُ دَس بَرِنن. ^{۱۱} هروَه روحوی ناپاک به
 عیسی شادی، جلوی عیسی رو زمین شاگه و
 غار شازَه: «تو پُس خدایِ!» ^{۱۲} ولی عیسی به
 اَش شدیداً گِگن ایکه که دربارش با کسی گپ
 نَرِن.

گَزین دوازده خواری

^{۱۳} عیسی بالا کوه زه و به اَشوپی که
 شَواسته، جارش ایزه، تا حدی پِرِن و اَش هم
 هُنډن. ^{۱۴} اُ به دوازده نُفر گَزین ایکه و نُم
 اَش خواری اینها، تا واکلی تِشن و به اَش
 پی تعلیم دادن بفرسته، ^{۱۵} و ای کُدرت و

پِچ آ جِمه گنده اِبو، نو آ کُنه جدا اِبو و پارگی
 بدته اِبو. ^{۲۲} هیچک شراب تازه توو مشکوی
 کُنه ناریزه. اگه ایطوکا بُکنت، چون شراب تازه
 هِنو گاز ایشَه، مشک پاره اُکنت، و ایطو شراب
 و مشک هر دو تاش آ بین اَره. شراب تازه نو
 توی مشکوی نو بایه بریزی.»

عیسی صاحب روز شنبه مقدس

^{۲۳} توو یه تا آ روزی شنبه مقدس یهودی،
 عیسی آ میون مزرعه نُوی گندم شگدشت و
 شاگردش همیطو که شازَه، شروع وا چیدن
 سر خوشه نُوی گندم شُکه. ^{۲۴} عالموی فرقه
 فَریسی به اُ شاگو: «بیگن به چه شاگردت کاری
 که توو روز شنبه روا نین اِکِرِن؟» ^{۲۵} عیسی
 جواب ایدا: «مگه تا حالا توو تورات تَنخونډن
 که داوود پادشاه وختی که خوش و باُش
 محتاج و گشنه هَسَتَرِن چی ایکه؟ ^{۲۶} چطوکا
 اُ توو دوره اَبَیاتار که کاهن گپوئَه، داخل لَهر
 خدا بو و نُن تقدیس بوډه ایخا و به یارُن
 خو هم ایدا، همو نُی که روا تَن هیچک آ
 اُ بُخارت جُل کاهنن معبد.» ^{۲۷} عیسی بهش
 ایگو: «شنبه پی آدم درست بوډن، نه آدم به
 شنبه. ^{۲۸} پ، پُس انسان، حتی صاحب روز
 شنبه آن.»

شفای مَرَدی که یه تا دِسی خشک بوډه

۳ عیسی یه بار دگه به عبادتگاه یهودیَن زه.
 به مَرَدی اُجا هَسَته که یه تا دِسی خشک
 بوډه. ^۲ عالموی فرقه فَریسی که اُجا هَسَتَرِن
 نَکَمین عیسی نَرِن تا بیگینن عیسی توو روز شنبه
 مقدس به اُ مُرد شفا آیت یا نه، تا ایطوکا بونه
 ای پی تهمت زدن پی عیسی پیدا بُکِنن. ^۳ عیسی
 به مَرَدی که دِسی خشک بوډه ایگو: «بُډو
 ایجا.» ^۴ اُغایه عیسی ازش اِیُرسی: «توو روز

ابداً بخشيده نابو، بلکه گناهی تا ابد توو گردُشن.»^{٣٠} چون اَشْ شاگفته که: «عیسی روح ناپاک ایسه.»

مُم و کاکائوی عیسی

^{٣١} مُم و کاکائِنِ عیسی هُندن. اَشْ صَرا ووستادن، و به یه نُفر شُفرستا تا بِرتِ جار عیسی بَزَنَت. ^{٣٢} جمعیتی که دور عیسی نِشترِن، به اَشْ شُگفت: «مُم و کاکائُت صَرا ووستادن و جُست تو نگرِدیَن.» ^{٣٣} عیسی جواب ایدا: «مُم مه کِن کاکائُم کِئِن؟» ^{٣٤} آغایه به اَشْ که دوری نِشترِن، نگاه ایکه و ایگفت: «ایشُنْ مُم و کاکائُنْ مه!» ^{٣٥} چون هَرکِ خواسته خدائو آنجُم هاید، کاکا و دادا و مُم مه آن.»

مَثَلِ بَرزگر

٤ یه بار دگه عیسی لَو دریاچه شروع وا تعلیم دادن ایکه. جمعیت گپی دوری جمع بوذَرِن طوریکه سوار مَنشوبَه ای که توو هُوو بو، و داخلی ایگه نِشت، جمعیت همه لَو دریاچه توو خشکی ووستادَرِن. ^٢ عیسی وا مَثَلْ، خیلی چِیز به اَشْ یاد ایدا. اُ توو تعلیم خو به اَشْ ایگفت: ^٣ «گوش هادین! یه بَرزگری به پاشوندن بذر در بو. ^٤ وختی بذر شَپاشی، بعضی آ بذر تو راه گفَتِن و پرنَدُنْ هُندن و اَشْ رو شُخا. ^٥ بعضی آ بذر رو زمین سنگی گفَتِن که خاک زیادی اینَهه. پَ زود سوز بوَدِن، به چه که خاکش عمق اینَهسته. ^٦ ولی وختی آفتو در هُند، سُختِن و چون ریشه شُنهسته، خشک بوَدِن. ^٧ بعضی دگه آ بذر میونِ پچائو گفَتِن. پچائو رشد شُکه، به بذر خفه شُکه و ثمری شُندا. ^٨ ولی بکیه بذر روی خاک وَلَم گفَتِن و چَغ شَرَه، رشد شُکه و بَر شُدا، زیاد

اقتدار شُبِشت که به زار آ آدمْ در بُکِن. ^{١٦} دوازده نُفری که گُزین ایکه ایشُنْ کَرِن: شَمعون که نُمی پطرس ایناها؛ ^{١٧} پُسوی زیدی، که یَعکوب و کاکای یَعکوب یوحنا هَسْتَرِن، که نُمِشْ بَوآ بَرِجسْ، ایناها یعنی پُسوی اِستون؛ ^{١٨} آندریاس، فیلیپس، بَرْتولما، مَتی، توما، یَعکوب پُس حَلْفاي، تَدای، شَمعون وطن پرست، ^{١٩} و یهودای آسَخریوط که به عیسی خیانت ایکه.

عیسی و رئیس زار

^{٢٠} بعد عیسی به لَهر رَه و دوباره جمعیت جمع بوَدِن، طوریکه اُ و شاگردِش شُنتونست حتی خوارک بُخارِن. ^{٢١} موکی که خانواده عیسی ای کضیه تُو شُشُنت، رِفَتِن تا ایبَسَن و با خوش بَیَرِن، چون شاگفته که: «اُ گنوغ بوَدِن.» ^{٢٢} معلَموی تورات که آ اورشلیم هُندَرِن شاگو که: «بِعلزَبول شِیگِفَتِن.» و «اُ با کمک رئیس زار، به زار در اگنت.» ^{٢٣} پَ عیسی پهلُو خو جارَش اِیزَه و مَثَلوی بهشْ ایوا و ایگو: «چطو ممکنِ شَیْطَن، به شَیْطَن در بُکنت؟» ^{٢٤} اگه به پادشاهی ای به ضَدّ خوی بَش بُبوت، اُ پادشاهی ناتون دَووم بیاره. ^{٢٥} و اگه لَهری به ضَدّ خوی بَش بُبو، اُ لَهر ناتون دَووم بیاره. ^{٢٦} شَیْطَن هم اگه به ضَدّ خوی بلند بَشت و بَش بُبو، ناتون دَووم بیاره، بلکه آ بین اَرِت. ^{٢٧} کسی ناتون داخل لَهر یه مَرَد کوی بُبو و مال و مَنالی چُپو بُکنت، مگه ای که اَوَّل به اُ مَرَد کوی بُبَنَدِت. اُ وختِن که واکعا اُتون لَهر اُ رو چُپو بُکنت.

^{٢٨} «حکیکتَا، به شما اگم که، تَمُنْ گناهوی آدمیزاد و هر کُفری که یِگتِ بخشيده اِبو؛ ^{٢٩} ولی هَرکِ به روح قَدوس خدا کُفر یِگت،

آشُنُون، كَبول اَكُنِن و سى برابر، شَصت برابر و
صد برابر بَر اَدِن.»

مَثَل چِراغ

٢١ عيسى به اَشُ ايگو: «مِگه چِراغُ اَتارين
تا روش سر پوش يا زير جاگه بُنوسين؟ مِگه
چِراغُ رو چِراغْدَن نانوسين؟ ٢٢ چون هيج چِيزُ
پنهوني نين كه معلوم نَبِشَت، و هيج چِيزُ
رَفَتَكايي نين كه رو نَبِشَت. ٢٣ هَرَكُ گوش شنوا
ايشه، بَشْنُوت.» ٢٤ بعد عيسى به اَشُ ايگو: «اُ
چِيزي كه اَشْنُوتِي، گوش بِكشين. با همو كِيَلَه
كه اندازه اِگيري، با همو كِيَلَه هم بهُت اندازه
اِگيرن، و بلكه بَشْتِه بهُت داده اِبو. ٢٥ چون به
اُ كسي كه ايشه، بَشْتِه بهش اَدِن، و اُ كِ ايني
حتي همو چِيزي اَم كه ايشه اُ بارش اِگِرِن.»

مَثَل بذري كه گپ اِبو

٢٦ عيسى ايگو: «پادشاهي خدا مِثه مَردين
كه رو زمين بذر اِپاشه. ٢٧ شُو و رو، اُ مَرَد چه
توو خُو بَشْتُ چه توو بيداري، دُنه چِغ اَزَنَت
و گپ اِبو. ولي بزرگر نادونه چطوكا. ٢٨ زمين
خود وا خود ثمر اِدِت: اَوَّل ساقه در اُتا، بعد
خوشه سوز اِبو و بعدى خوشه پُر اُ دُنه اِبو.
٢٩ ولي وختي دُنه رسي، بزرگر درجا داسُ اِست،
چون فصل دِرُو هُندين.»

مَثَل دُنه خندَل

٣٠ عيسى ايگو: «پادشاهي خدائو وا چه
اِتُونيم تشبيه بَكْنيم، يا وا چه مَثلي اِتُونيم
توضيح هادِيم؟ ٣١ پادشاهي خدا مِثه دُنه

بُودِن، بعضي سى برابر، بعضي شَصت برابر
و بعضي صد برابر.» ٩ بعد عيسى ايگو: «هَرَكُ
گوش شنوا ايشه، بَشْنُوت.»

١٠ موَكعي كه عيسى تهناثه، اُ دوازده تا
شاگرد و كسوئي كه دورش هَسْتَرِن، دِبارَه مَثَلُ
اَزى سَوَال شُكِه. ١١ عيسى بهشُ ايگو: «راز
پادشاهي خدا يِ شما داده بُودِن، ولي يِ مردمِ
كه صَرائِن، همه چي با مَثَلون؛ ١٢ تا:
» «حِكِيكُتا نِگه بَكْنين، ولي درك نَكْنين،
حِكِيكُتا بَشْنُون، ولي نفهمن،
نَكِه يه وخت بَرِبِگِرْدِن و بخشیده
بِشِن!»

١٣ اُغايه بهشُ ايگو: «اي مَثَلُ نافهمين؟ پَ
چطو تاوا مَثَلوي دِگه تُو بُفهمين؟ ١٤ بزرگر
گَلَم خدائو اكارِه. ١٥ بعضي اُ مردم مِثه بذروين
كه توو راه رِختِن، هموجا كه گَلَم خدا كاشته
اِبو؛ همي كه گَلَم خدائو اَشْنُون، شِيطَن اَتات
و گَلَمي كه توو دلشُ شُكاشْتِن، اِچِرْگَنْت.
١٦ بعضي دِگه اُ مردم، مِثه بذروي كاشته بُودَه
تو زمين سَنگِيَن؛ اَشُ وختي گَلَم خدائو اَشْنُون،
درجا وا شادي كَبول اَكُنِن، ١٧ ولي چون ريشه
شو عمقِ اينين، فَكِه يه مدت كمى دَووم اَتارين.
غايه اِى كه به خاطر گَلَم خدا، سَخْتِ اِگِيَن
يا اذيت اِن، درجا اُ اِيْمَن اِكِن. ١٨ يه عده دِگه،
مِثه بذروي اُن كه ميونِ پِچائُو كاشته بُودِن؛
اَشُ گَلَم خدائو اَشْنُون، ١٩ ولي نِگروني تُوِي اِبي
دنيا و گول مال دنياو خاردِن و هوس چِيزُنَه
دِگه توو دلشُ اِكِت و يِ گَلَم خدا خَفَه، بِي بَرَش
اَكْنَت. ٢٠ بعضي دِگه اُ مردم، مِثه بذروي اُن
كه توو خاك وَلَم كاشته بُودِن؛ اَشُ گَلَم خدائو

بو، يه مردی که روح ناپاک ایستسته، آ
 گبرستون در هُند و با عیسی رو و رو بو.
 ۳ اُ مردو میون گبر زندگی شَکه. و دگه کسی
 ایناتونست بی اُ حتی و زنجیل ایبُندیه. ۴ چون
 چن بار به اُ غل و زنجیل شُکرده، ولی اُ زنجیل
 خو پاره ایکرده و غلّی که و اُ پاش شُسته
 ئو شُشگخته. هیچک زورش ایناکه ایبُگناره.
 ۵ شو و رو میون گبرون و رو تل داُ غار
 شَکه و و سنگ بی خوش خونین و مالی شَکه.
 ۶ موکی که به عیسی آ دور ایدی، دو ایزه
 و به پای عیسی گفت، ۷ و ا صدای بلند جار
 ایزه: «عیسی، ای پُس خدای متعال، تو با
 مه چه کار اِتَهسین؟ به خدا گسَمَت اَدَم که
 عذابم نیدی!» ۸ به چه که عیسی به اُ شُگو:
 «ای روح ناپاک، آ ای مرد در بُدو!» ۹ عیسی
 آزی ایپرسی: «نُمت چن؟» جواب ایدا: «نُمت
 لشکر؛ چونکه تعدادم زیادن.» ۱۰ و به عیسی
 خیلی التماس ایکه که به اُش اُ منطقه در نَکن.
 ۱۱ رو تُلوی اُ دور و بر، یه گله گیی آ خوکن
 مشغول خوراک خارِدن نَرن. ۱۲ روحوی ناپاک
 به عیسی التماس شَکه، و شُگو: «بی ما توو جُن
 خوگُ بفرست؛ بُوال داخل جُن اُش بَشیم.»
 ۱۳ عیسی هم ایواشت. پ روحوی ناپاک آ اُ
 مردو در هُندن و توو جُن خوگُ رفتن. گله ای
 که تعدادش تقریباً دو هزار تا خوگُ، آ رو تل
 سرازیر دریاچه بودن و توو دریاچه غرک بودن.
 ۱۴ سالاروی خوگُ فرار شَکه و ای اِتفاک
 توو شهر و بالاشر جار شُزه، مردم هُندن تا
 اُچه که اِتفاک گفته ئو، بیگین. ۱۵ مردم حد
 عیسی هُندن و وختی شُدی اُ مرد زاری همو که
 پشِته گرفتار اُ لشکر، الان چمه گُر خو ایگردن
 و عاکل اُجا نِشِتن، ترسیدن. ۱۶ کسوئی که ای
 کضیه ئو و ا چهم خو شُدیده، اُنچه که به ای

خندلن. خندل، کوچکترین دُنه ایین که تو زمین
 اکارن، ۳۲ با ای حال وختی کاشته ابو، رشد
 اُگنت و گپته آ همه گیاهن باغ ابو، دُول و
 گرگش گپ ابو، طوری که پرندئن اَسْمَن اِتوین
 توو سایه اُش کلودنگ درست بُکین.»

۳۳ عیسی با ایطو مَتلوی زیادی، تا جایی که
 شاتونست درک اُگن، کُلم خدائو بهش شُگو.
 ۳۴ عیسی همه چیز با مَتل به مردم شُگو، ولی
 موکی که و ا شاگردُ خو تهنائه، همه چُ بهش
 توضیح شُدا.

عیسی به توفن اَرَم اُگنت

۳۵ اُ رو زرد شُم، عیسی به شاگردُن خو
 ایگو: «بی تا به اُ طَزه دریاچه بِریم.» ۳۶ اُش
 به جمعیت ول شَکه و به عیسی با همو
 مَنشوبه ای که توش، شُسی، و ا خو شُرد. چن
 تا مَنشوبه دگه هم و اگروشوه. ۳۷ توو دریاچه
 توفن شدیدی بو. موجن طوری به مَنشوبه
 شاخا که نَزیک هسته مَنشوبه پُر اُهو بَشت.
 ۳۸ ولی عیسی ته مَنشوبه، سر خو روی بالشی
 ایناهاده و خوافته. شاگردنی بیداری شَکه و
 شُگفت: «استاد، بهت مهم نی که هلاک
 ابودیم؟» ۳۹ عیسی پا بو و به باد نهیب ایدا و
 به دریاچه ایگو: «اَرَم یَگه! خاهر بَش!» اُغایه
 باد ک و همه جا کاملاً اَرَم بو. ۴۰ عیسی به
 شاگردُن خو ایگو: «به چه اَترسیدین؟ هِنوزا
 ایمن تُنی؟» ۴۱ اُش خیلی ترسیدن، و ا همدگه
 شاگو: «ای کِن که حتی باد و دریاچه هم آزی
 فرْمَن اَرن!»

عیسی به یه مرد زاری شفا اَدِت

۵ اُش به اُ پل دریاچه رفتن، طَزه منطقه
 جراسیان. ۲ همیکه عیسی آ مَنشوبه زیر

خو احساس ايکه آ مريضی خو شفا ايگفتن.
 ٣٠ همو لحظه عیسی ایقهی که نیروی آ آ در
 بودن. پ برگشت توو جمعیت به دور و بر
 خو نگاه ايکه و ایگو: «ک به چمه مه دس
 ایزه؟» ٣١ شاگردش جواب شدا: «آیدی که
 جمعیت آ هر طره بهت فشار آواردن؛ هنو
 آپرسیدی، «ک به مه دس ایزه؟» ٣٢ عیسی
 به دور و بر خو نگاه شکه تا بیگینه ک ای کاژ
 ایگردن. ٣٣ پ آ زنو که شدونست چه اتفاقی
 بهش گفتن، وایرس و لیز هُند، و به پای عیسی
 گفت و همه حکیکت به آ ایگو. ٣٤ عیسی بهش
 ایگفت: «ای دُخت، ایمنت شفات ایداین. به
 سلامت بزه و آ مريضی خو شفا یِگه!»

٣٥ عیسی هنو گپ شَره که به عده آ
 لهر رئیس عبادتگاه، هُندن و شُگو: «دُخت
 مُرد! دگه به چه به استاد زحمت آدای؟»
 ٣٦ ولی عیسی وختی گپ اُش شُشت، به
 رئیس عبادتگاه ایگفت: «مَترس! فکه ایمن
 اِتَبِشِت.» ٣٧ و اینواشت جُل پطرس و یَعکوب
 و کاکای یَعکوب، یوحنا، کسی دگه دُمبالی
 بَرِت. ٣٨ وختی اُش به لهر رئیس عبادتگاه
 رسیدن، عیسی ایدی که غوغان و مردم و
 صدای بلند گیریک و غار نِکردن. ٣٩ پ عیسی
 داخل بو و بهش ایگو: «به چه نگیری و
 ای همه غوغا نِکردی؟ دُخت نُمردن، بلکه
 خوافتن.» ٤٠ وازش خنده شکه. ولی عیسی به
 همه اُش آ اُجا در ايکه و بپ و مُم دُخت و
 شاگردنی که باهاش نرن، و آو ایسی و داخل
 جائی که دُهوته، بو. ٤١ عیسی دس دُخت ایگه
 و به آ ایگو: «تالیتا، گومی!» یعنی: «ای دُخت،
 به تو اگم هُرس!» ٤٢ اُ دُهو درجا ووستا و
 شروع به راه رفتن ايکه. اُ دُهو دوازده سالیسه.
 اُش آ ای اتفاک بُهتیش ایزده. ٤٣ عیسی به اُش

مرد زاری و خوگُ اتفاک گفته، پی مردم نکل
 شُکه. ١٧ اُغایه مردم به عیسی التماس شُکه که
 آ منطقه اُش بَرِت.

١٨ وختی عیسی سوار مَنشوبه شبو، همو
 مردی که پَشْتَرَن زار ایشسته، به عیسی التماس
 ايکه که واکلی بَرِت. ١٩ ولی عیسی اینواشت
 بلکه بهش ایگو: «به لهر، حد دوست و رفیکُ
 خو بزه و بهش یِگه که خداوند پی تو چی
 ایگردن و چطو رحم ات ایگردن.» ٢٠ پ آ مرد
 ره و توی منطقه دِکاپولیس، اُ کاری که عیسی
 بهش ایکرده، اعلام ايکه، و مردم همه بُهتیش
 شَره.

عیسی به یه زن و به دُخت یایروس شفا اِدِت

٢١ وختی عیسی یه بار دگه و مَنشوبه به
 آ طره دریاچه ره. جمعیت زیادی لَو دریاچه،
 دوری جمع بودن. ٢٢ بعد یه تا آ رئیسوی
 عبادتگاه یهودی که نُمی یایروس اُجا هُند و به
 عیسی ایدی و به پاش گفت ٢٣ و با التماس
 زیاد ایگو: «دُخت کوکُم نُمردن. بُدو، دس خو
 روش بُنوس تا حُبی بُبوت و زنده بُمونت.»
 ٢٤ پ عیسی و آ ره.

جمعیت گپی هم دُمبال عیسی راه گفتن.
 اُش آ هر طره به عیسی فشار شاوا. ٢٥ اُجا،
 یه زن که دوازده سال خونریزی ایشسته. ٢٦ اُ
 زن پهلو دکتری زیادی رفته، زیر دِسش خیلی
 عذاب ایکشیده و همه مال و منال خو خرج
 ایکرده؛ ولی بهته که نیوده هیچ، بدته هم بوده.
 ٢٧ اُ زن که درباره عیسی یه چیز پی شُشت،
 آ میون جمعیت هُند و آپشت سر عیسی
 به چمه اُ دس ایزه. ٢٨ چونکه اُ زنو و خوش
 ایگفته: «حتی اگه به چمه اُش دس بَرَنم، حُب
 اُم.» ٢٩ درجا خونریزش بَن هُند و توو جُن

آری، تا موکعی که آجایین، توو ا لهر بُمونی.
 ۱۱ اگه یه جایی به شما کبول شُنکه، یا به گپُت
 گوش شُندا، وختی که آجا در ایبن، دولغ آ
 پائوُت پتکونی، تا به ضدّ اَشْ شهادتی بَشت
 که خدا مجازاتش اگنت.» ۱۲ پ اَش رفین، و
 اعلام شُکه که مردم بایه توبه بُکِن. ۱۳ اَش
 زاروی زیادی آ آدم در شُکه و مریضوی زیادی
 با روغن مسح شُکه، و شفا شُدا.

کَتل یحیای تعمیددهنده

۱۴ هیرودیس پادشاه آ ای جریان وَاخبر بو،
 چونکه نَم عیسی سر زبُن گفته. بعضی شاگو:
 «ای یحیای تعمیددهندن که آ مُردن زنده
 بودن و به خاطر همین که ای معجزه نو رو
 آنجُم آیت.» ۱۵ بعضی هم شاگفته: «الیاس
 پیغمبرن.» یه عده هم شاگو: «یه پیغمبرن مئه
 پیغمبرن کدیم.» ۱۶ ولی موکعی که هیرودیس
 ای شِسنت، ایگو: «ای همو یحیان که مه
 سری آ تَی جدا اُمکه و حالا زنده بودن!»

۱۷ چون هیرودیس که دستور ایدا به یحی
 بگرن و ایبَندن و توو زندون ایبگردن.
 هیرودیس ای کار به خاطر هیرودیا ایکرده.
 هیرودیا زن فیلیپس، که حالا هیرودیس به ا
 زنو ایگفته. هیرودیس و فیلیپس کاکا هسَرن.
 ۱۸ چون یحی به هیرودیس ایگفته: «حلال نین
 که تو به زن کاکات بگیری.» ۱۹ پ هیرودیا آ
 یحی کینه وا دل ایگته و شَواسته به ا بُگشه،
 ولی ایناتونست. ۲۰ چونکه هیرودیس آ یحی
 شَترسی، به چه که شدونست یحی یه مُرد
 صالح و مقدسین، به همی خاطر واسارش.
 هروَه هیرودیس گپوی یحیاو شِسنت، خیلی
 پریشون شیو. ولی بازم، وا ذوک به گپنی گوش
 شُدا. ۲۱ بالآخره هیرودیا یه فرصت خبی گیر
 ایوا. هیرودیس روز تولد خو یه دعوتی ایگه و

خیلی سفارش ایکه نوالن کسی آ ای اتفاک
 وَاخبر بَشت، و ایگو چیزی به ا دُهتو هادِن
 تا بُخارت.

بی ایمنی مردم ناصره

۶ عیسی آجا در بو و به شهر خوش هُند.
 شاگردنی هم دُمالی رَونه بودن. ۲ روز
 شنبه مقدس، عیسی شروع وا تعلیم دادن تو
 عبادتگاه یهودین ایکه. خیلی که گپن ا رو
 شِسنت مایش ایزه. و شاگو: «ای مُرد ای چیز
 نو آ کا یاد ایگفتن؟ ای چه حکمتین که به ا
 داده بودن؟ ای چه معجزه تون که ا آنجُم
 آیت؟ ۳ مگه ای آدم همو نَجارونن؟ مگه پُس
 میریم نن؟ مگه کاکای یَعکوب، یوشا، یهودا
 و شَمعون نن؟ مگه دادائش همی جا، میون
 ما زندگی ناگنن؟» پ آ گپوی عیسی خوشش
 نُهَند. ۴ عیسی به اَش ایگو: «یه پیغمبر همه
 جا حرمت ایشه، جز توو شهر خو و میون
 کومودون خو و خانواده خوش!» ۵ عیسی اُجا
 اینتونست هیچ معجزه ای آنجُم هاده، جز ایکه
 دَس خو رو چن تا مریض ایناها و به اَش شفا
 ایدا. ۶ عیسی آ بی ایمنی اَش بُهتیش ایزده.
 پ، عیسی بالاشهروی اطراف شگشت، و
 تعلیم شُدا.

عیسی دوازده خوارین افرسته

۷ عیسی به دوازده تا شاگرد خو صدا ایکه تا
 پهلوش بیان و به اَش جفت جفت ایفرستا و
 بهش گُدرت و اقتدار ایدا تا روحوی ناپاک آ
 آدم در بُکِن. ۸ به اَش فرمَن ایدا که: به سفر،
 وا خو چیزی جَل یه تا دار نسن؛ نه نن پسن، و
 نه کوله بار و پول هم توو کمر بند خو ننوسن.
 ۹ جوتی پا بُکِن، ولی چمه اضافی گر خو نکِن.
 ۱۰ و عیسی به اَش ایگو: «وختی به یه لهری

و دلی به اُسُ درد ایکه، چونکه مټه گهروی بی سالار هسټرن. پ به اُسُ چیرې زیادی یاد ایدا. ^{٣٥} نژیک زرد شُم، شاگردن پهلوی عیسی هُنډین و شُگفت: «ایجا جای پرتین، شو اېودن. ^{٣٦} به مردم بفرست تا به بالاشهر و سر زمینوی دور و بر یرن و به خو جیره یگیرن.» ^{٣٧} ولی عیسی جواب ایدا: «شما خوټ بهشُ جیره هادین.» اُسُ شُگفت: «تو تا ما پریم کد دویست دینار بهشُ نُن بخریم و به اُسُ هادیم تا بخارن؟» ^{٣٨} عیسی ایگو: «چن تا نُن تهستین؟ پرین نگاه بُکنی.» پ جُست شُکه و شُگو: «پنج تا نُن و دو تا مئی.» ^{٣٩} آغایه عیسی به شاگردن خو قَرْمُن ایدا تا به همه مردم بگن گرو گرو رو چمن ینینگن. ^{٤٠} پ مردم توی گروهوی صد نُفری، و پنجاه نُفری رو زمین نِشتن. ^{٤١} آغایه عیسی اُنچ تا نُن و دو تا مئی اییی، و به آسْمُن نگاه ایکه، و برکت ایدا. بعد نُن ټو پرک ایکه و به شاگردن خو ایدا تا جلو مردم بُنوسن؛ دو تا مئی هم میون همشُ بَش ایکه. ^{٤٢} همه شُخا و سیر بودن، ^{٤٣} شاگرد آ خَرْدَه توی نُن و مئی، دوازده تا گیفیر پُر، جمع شُکه. ^{٤٤} جمعیت مَرْدونی که نُن شُخا پنج هزار نُفر هسټه.

عیسی رو هُوو راه اړه

^{٤٥} عیسی درجا به شاگردن خو بلند ایکه تا همیطو که خوش به مردم مرخص شُکه، اُسُ سوار مَنشَوَبَه بَیشُن و کبل آ عیسی به اُ پل دریاچه به شهر بیت صیدا یرن. ^{٤٦} بعد آ ایکه عیسی به مردم رُونه ایکه، خوی رَه بالا کوه تا دعا بُکنت.

^{٤٧} شُو که بو، مَنشَوَبَه وسط دریاچه ټه و عیسی تو خشکی تنها هسټه. ^{٤٨} عیسی ایدی که شاگردن وا زحمت رَسټه اَرْدن، چون باد نعشی شُهند. تقریباً ساعت سه شُو، عیسی همیطو

به درباری و فرمانده نُوی نظامی خو و گپوی منطقه جلیل دعوت ایکه. ^{٢٢} دُهو هیرو دیا سر جشن هُند و چَمک ایکه و به هیرو دیس و مهموئش شاد ایکه. آغایه پادشاه به دُهو ایگو: «هرچه تَوَا آ مه درخواست بُکن که مه به تو آدم.» ^{٢٣} اُ بی دُهو گسم ایخا، و ایگو: «هر چه تَوَا به تو آدم، حتی نصف مملکتُم.» ^{٢٤} دُهو در بو و به مُم خو ایگو: «چه بُخوام؟» مِیش جواب ایدا: «سر یحیای تعمیددهنده تُو بُخواه.» ^{٢٥} دُهو همو موکع وا شتاب پهلوی پادشاه برگشت و ایگو: «آ تو مَوَات همی حالا سر یحیای تعمیددهنده تُو توو مَجْمَع به مه هادی.» ^{٢٦} پادشاه خیلی ناراحت بو، ولی به خاطر گسَمی که ایخارده و به خاطر مهموئش اینخواست زیر حرف خو بَرَنَت. ^{٢٧} پادشاه همو موکع یه جلاد ایفرستا و قَرْمُن ایدا سر یحی تُو بیارن. آ رَه، و تو زندون سر یحی تُو ایزه ^{٢٨} و سری توو مَجْمَع ایناها و به دُهو ایدا. دُهو هم به مُم خو ایدا. ^{٢٩} وختی شاگردن یحی اُبی شُشتن، هُنډین جنازه تُو شُرد و دفنی شُکه.

جیره دادن به پنج هزار نُفر

^{٣٠} خوارین پهلوی عیسی برگشتن و هر چه که آنجُم شُداده و تعلیم شُداده به عیسی شُگو. ^{٣١} عیسی به اُسُ ایگو: «پی وا مه به یه جای که کسی نبو پریم تا یه خو استراحت بُکنی.» چون آمد و رفت مردم ایکک زیاده که اُسُ حتی وخت نُن خارْدن هم شُتهسټه. ^{٣٢} پ اُسُ تنها، و مَنشَوَبَه به یه جای خلوتی رفتن. ^{٣٣} ولی موکعی که شازه، یه عده زیادی به اُسُ شُدی و شُشناخت. پ مردم آ همه شُهر با پای پیاده دو شُرَه اُجا و کبل آ اُسُ اُجا رسیدن. ^{٣٤} وختی عیسی آ مَنشَوَبَه زیر بو، جمعیت زیادی ایدی

و معلّموی تورات آ عیسی شُپرسی: «به چه شاگردنِت طبیک رسم و رسوم شیخ رفتار ناگین، بلکه با دسوی نجس جیره آخارن؟»^۶ عیسی جواب ایدا: «اشعیای پیغمبر دربارۀ شما ریاکار چه حُب پیشگوئی ایکه! همطو که نوشته بودن،

«ای کوم وا زین خو به مه احترام آنوسن، ولی دلش آ مه دورن.

^۷ اَش بیهوده به مه پرستش آگین،

اَش حکموی بشری به جای حکموی خدا به مردم یاد آدن.»

^۸ شما حکم خدائو ول تُکِردن و به رسم و رسوم آدم چسبیدین.»

^۹ بعد عیسی به اَش ایگو: «شما با سیجری حکم خدائو ول آگین تا رسم و رسوم خوٹ کايم نگه بُکین! ^{۱۰} چون موسی پیغمبر ایگو، "به بپ و مُم خو احترام بُنوس،" و "هرک به بپ یا مُم خو دشمن هاده، حتما بایه کشته بَشت." ^{۱۱} ولی شما آگی یه نُفر اتون به بپ یا مُم خو بَگت: "اُ کمکی که مه بایه به شما امیکرده، گرَین یعنی وَخف خدان" ^{۱۲} و ایطوکا شما دگه به اُ ناولین که، کاری به بپ یا مُم خو بُکنت. ^{۱۳} پ شما ایطوکا با رسم و رسوم خوٹ، که به بکیه هم یاد آدی، گُم خدائو باطل آگین. و آ ایطو کاژ زیاد آگین.»

^{۱۴} عیسی دوباره به مردم پهلو خو صدا ایکه و بهش ایگو: «همٹ به مه گوش هادین و ای بُهمین: ^{۱۵} هیچی بیرون آدمی نین که داخل وجود آدم بَشت، و بُتون به اُ نجس بُکنت، بلکه اُ چیزِی که آ وجود آدم در آتا، به اُ نجس آگنت. ^{۱۶} هرک گوش شنوا ایشه، بَشُنوت!»

^{۱۷} بعد آ ایکه عیسی آ پهلو مردم ره و داخل لَهر بو، شاگردنیش معنی ای مَثَل آزی شُپرسی. ^{۱۸} عیسی به اَش ایگو: «شما هم درک ناگین؟

که روی دریاچه راه شَره طَره اَش ره و شَواسَتَه آ پهلوش رد بُکنت. ^{۱۹} ولی وختی شاگردن به عیسی سُدی که رو دریاچه راه رَفرین، گُمون شَیکه روجن. و غار شَره، ^{۲۰} به چه که اَش همه آ دیدن اُ خیلی تَرسیدن. ولی عیسی همو موگع وا اَش گپ ایزه و ایگو: «دلُ کايم بُبوت، مه آم. مَترسی!» ^{۲۱} پ عیسی پهلو اَش داخل مَنشوبه ره و باد ک. اَش آ تعجب خشکش ایزده ^{۲۲} چونکه معجزه نُن تُو درک شُنکرده، بلکه دلش سنگ بوده.

شفای مریض توو جنیسارت

^{۲۳} وختی اَش به اُ طَره دریاچه رسیدن، به منطقه جنیسارت هُندن و آجا پاوَره شُگردن. ^{۲۴} آ مَنشوبه که زیر بودن، مردم درجا به عیسی شُشناخت ^{۲۵} و وا دو به تَمَن اُ منطقه رَفرین و به مریض وا جاگه شو، هر جا که شاشنوت عیسی آجان، شائرد. ^{۲۶} عیسی داخل هر داهات یا شهر یا سر زمینوی که شَره، مردم به مریض خو توی میدون شاناه و اَش آ عیسی خواهش شایکه بواله تا مریض فَگه به بُش چمه آش دَس بَزنن؛ و هرک دَس شَره، شفا شَگه.

رسم و رسوم و حکم

۷ عالموی فرقه قَریسی واکل بعضی آ معلّموی تورات که آ شهر اورشلیم هُندن، دور عیسی جمع بودن. ^۲ اَش سُدی بعضی آ شاگردوی عیسی با دسوی نجس، یعنی نیشوشته، جیره آخارن. ^۳ چونکه قَریسی و تَمَن یهودین، طبیک رسم شیخ، تا دَس خو حُب نیشورن، جیره ناخارن. ^۴ وختی آ بازار آتان، تا نیشورن چیزی ناخارن. و خیلی رسم و رسوموی دگه هم نگه آگین، مَثه شوشتن پیاله تُو، مَنجَلو، ظرفوی مسی و صندلی. ^۵ قَریسی

پهلوی عیسی شوا که هم کر هسته و هم لکنت زین ایشسته. اش به عیسی التماس شکه دس خو روی ا بُنست. ۳۳ عیسی به اُ مرد آ وسط جمعیت صرا ایکشی، یه گوشه ایرد و کنچو خو توو گوش ثوی اُ مردو ایناها. بعد تُف ایگردی و به زین اُ مرد دس ایزه. ۳۴ آغایه به آسمن نگاه ایکه، آه ایکشی و به اُ مرد ایگو: «إفانّا!» یعنی «واز بش!» ۳۵ درجا گوشوی اُ مرد واز بو و زینی راه ک و راحت گپ ایزه. ۳۶ عیسی به اش گدگن ایکه که ای جریان به کسی نِگن. ولی هرچه پشته گدگنش شکه، اش پشته راجب ای جریان گپ شازه. ۳۷ مردم خیلی ماتش ایزده و شاگو: «هر کاری که ایگردن، خُین؛ حتی به کر شنوا اگنت و زین گنگ واز اگنت!»

جیره دادن به چهار هزار نفر

توو اُ روز، دوباره جمعیت گپی جمع بودن. وختی چیزی به خاریدن شنه، عیسی جار شاگردن خو ایزه تا پهلوش بیان و به اش ایگو: ۲ «دلُم به حال ایی جمعیت اِسوزه، چون الان سه رون که با من و چیزی بی خاریدن شنی. ۳ اگه به اش گشنه و لَهژش بفرستم، توو راه ضعف اگین. بعضی اش آ راه دور هندن.» ۴ شاگردن به عیسی جواب شدا: «چطوکا کسی ایتون توو ایطو جای پرت به ایی مردم نُن پیدا بُکنت تا سیرش بُکنت؟» ۵ عیسی ازش ایپرسی: «چن تا نُن نه؟» اش شگفت: «هفت تا.» ۶ آغایه عیسی به جمعیت فرمن ایدا تا رو زمین بنینگن. هفت تا نُن ایگفت و بعد اُ شکر کِردن، پَرک ایکه، به شاگردن خو ایدا تا جلو مردم بنوسن؛ شاگردن آم جلو جمعیت شناها. ۷ چن تا مئی کوچک هم شهسته. پ عیسی به مئی تو هم برکت ایدا، و ایگو تا مئی هم

مگه نادونین که هرچه آ بیرون داخل وجود آدم اِبو، ناتون به اُ نجس بُکنت؟ ۱۹ چون وارد گلی نابو، بلکه داخل اُشگمش آرِت و بعد دفع اِبو. عیسی وا ایی گپ، همه خوراک پاک اعلام ایکه. ۲۰ و ایگو: «اُنچه که آ وجود آدم در آتا، اُن که به اُ نجس اگنت. ۲۱ چونکه آ وجود و دل آدمین که فکروی بد، بی عفتی، دُزی، گتل، زنا، ۲۲ طمع، شرارت، حقه، هوس بازی، حسودی، تهمت، غرور و حماقت در آتا. ۲۳ ایی بدی همه آ وجود آدم در آتا و به آدم نجس اگنت.»

ایمن زن غیر یهودی

۲۴ عیسی آ اُ جا ره و به منطقه صور و صیدون رسی. داخل یه لهر بو؛ عیسی ایناواسته کسی خبری بشت که اُ اُجان. ولی بازم اینتونست به خویی زفت بُکنت. ۲۵ زنی که دُخت کولکوش روح ناپاک ایشسته، وختی درباره عیسی ششنت، درجا هند و به پاش ک. ۲۶ اُ زن غیر یهودی و مال منطقه فینیقیه سوریه هسته. اُ به عیسی التماس ایکه که زار آ جُن دُختی در بُکنت. ۲۷ عیسی به اُ ایگو: «بوال اَوّل چوگن سیر بَشن، چون نُن چوگن سیدن و جلوی سغ گردنیدن روا نین.» ۲۸ ولی زنو جواب ایدا: «بله، سروم، ولی حتی سغ هم اُ خرده تکه تُوی که آ سفره چوک آریزه، آخارن.» ۲۹ عیسی به اُ ایگو: «به خاطر ایی گیت بزه، زار آ جُن دُختی در هند!» ۳۰ اُ زن ره لهر، و ایدی که دُختش تو جاگه اش دراز ایکشیده و زار ازش در هنده.

عیسی به مرد کر شفا اِدت

۳۱ بعد عیسی آ منطقه صور برگشت و آ راه صیدون به طره دریاچه جلیل ره. اُ آ منطقه دکاپولیس رد شبو. ۳۲ اُجا به یه مرد

ئو جمع نُكّه؟» اُسُ شُگُو: «هفت تا گيفير.»
 ۲۱ عيسى بهشُ ايگو: «هنوزا درك ناگنين؟»

شفای مرد کور توو بیتِ صیدا

۲۲ اُسُ به بیتِ صیدا رسیدن. چن نفر به یه
 مرد کور پهلوی عیسی شُوا، آ عیسی خواهش
 شُکِه رو اُ دَس بُنوسه. ۲۳ عیسی دَس اُ مرد کور
 ایگِه و آ داهات در ایُرِد. بعد نُفکِه رو چهمش
 ایگَرْدی و دَسُ خو روش ایناها و ازش ایُرِسی:
 «چیزی آدییدی؟» ۲۴ اُ مرد سر خو بالا ایگِه و
 ایگو: «به مردم آدیدم ولی اُسُ مته دِرَهتویی آن
 که راه آرفتَن.» ۲۵ پ عیسی یه بار دگِه دَسُ خو
 رو چهموی اُ مرد ایناها. چهمُن اُ مرد روشن
 بو، بینایش برگشت، همه چُی واضح شُدی.
 ۲۶ عیسی به اُ به لهرش ایفرستا و ایگو: «حتی
 داخل اُ داهاتم مَرَه.»

اعتراف پطرس درباره عیسی

۲۷ عیسی وا شاگردُن خو به داهاتوی دور و
 بَر قیصریه فیلیپی رَه. توو راه، آ شاگردُن خو
 ایُرِسی: «مردم اِگِن مه کِئَم؟» ۲۸ اُسُ جواب
 شُدا: «بعضی اِگِن بحیای تعمیددهنده ای،
 یه عده اِگِن الیاس پیغمبر و یه عده دگِه هم
 اِگِن یه تا آ پیغمبروی.» ۲۹ عیسی ازش ایُرِسی:
 «ولی شما اِگِن مه کِئَم؟» پطرس جواب ایدا:
 «تو مسیح موعودی.» ۳۰ عیسی به اُسُ شدیداً
 گِدِگِن ایگِه درباره اُ به کسی چیزی نِگِن.

پیشگویی عیسی درباره مرگ و زنده بودنش

۳۱ عیسی شروع وا تعلیم دادن به اُسُ ایگِه
 که پُس انسان بایه زجر زیادی بگِشِه و آ طَرَه
 شیخ و کاهنوی گپ و معلَموی تورات رد
 بَشت، ایبُگِشِن و بعد آ سه رو دوباره زنده

جلو مردم بُنوسِن. ۸ همه شُخا و سیر بودِن
 و شاگردُ آ خُرَدِه تکه نُویی که موندِه هفت تا
 گيفير پُر جمع شُکِه. ۹ تقریباً چهار هزار نفر
 اُجا هَسْتَرِن. بعد عیسی به مردم ایفرستا تا بِرِن
 ۱۰ و فوراً وا شاگردُن خو سوار منشوبه بو و به
 منطقه دَلمانوتَه رَه.

قریسی یه نِشْنه آسْمَنی شاوا

۱۱ عالموی فرقه قَرِسی هُنْدِن و با عیسی
 بحث شُکِه. اُسُ به خاطریکه به عیسی امتحان
 بُکِنِن، یه نِشْنه آسْمَنی آ شُخواست. ۱۲ عیسی
 آ دل آه ایگِشی و ایگو: «بی چه ایی نسل نِشْنه
 شاوا؟ حکیکتا، به شما اگم، هیچ نِشْنه ای به
 ایی نسل داده نابو.» ۱۳ پ عیسی به اُسُ ول
 ایگِه و دوباره سوار منشوبه بو، و به اُ پل هُوو
 رَه.

خمیر مایه قریسی و هیرودیس

۱۴ شاگردُن آ یاد شُکِرْدِه نُن با خوش بَسَن، و
 توو منشوبه فکِه یه تا نُن شُهَسْتَه. ۱۵ عیسی به
 اُسُ هشدار ایدا و ایگو: «واسار بُی به خوتُ
 آ خمیرمایه قَرِسی و خمیرمایه هیرودیس دور
 بُگناری.» ۱۶ پ شاگردُن درباره ایی که نُن شُنی
 با همدگِه بحث شاکِه. ۱۷ عیسی که شَدونِست
 اُسُ راجب چه گپ آزدَن، وازش ایگو: «به چه
 درباره ایی که نُن نُنی با هم بحث آکَرْدِن؟ هنوزا
 نادونین و درك ناگنين؟ مگِه دِلُ آ سَنگِن؟
 ۱۸ چهم نُهه و ناگینین؟ گوش نُهه و ناشنُونین؟
 یادَتِ نُن؟ ۱۹ وختی که پنج تا نُن به پنج هزار
 نفر پَرک اُمکِه، چن تا گيفير پُر آ خُرَدِه تکه ئو
 جمع نُکّه؟» اُسُ شُگفت: «دوازده تا گيفير.»
 ۲۰ عیسی ایگو: «وختی هفت تا نُن به چهار
 هزار نفر پَرک اُمکِه، چن تا گيفير پُر آ خُرَدِه تکه

ایجایییم. بُوال تا سه تا سِرگ درست بُکنیم، یه تا به تو، یه تا به موسی یه تا هم به الیاس.»^۶ پطرس اینادونست چه بَگت، چون اَشْ خِیلی ترسیدرن. ^۷اُغایه یه ابر رو اَشْ سایه ایکردنْد و صدای آ ابر در هُند که، ایگو: «ایین پُس عزیزم، به اُ گوش هادین.»^۸ یَکهو، وختی دور و برِ خو نگاه شُکِه، جُلْ عیسی، به هیچک پهلو خو شُندی.

^۹موکعی که آ کوه زیر شاهُنْدَه، عیسی بهشْ گِځن ایکه که تا اُ موکعی که پُس انسان آ مُردُنْ زنده نبودن اِی چِیزْ که شُدی به کسی نَگن. ^{۱۰}اَشْ هم اِی کُضیه بین خوشْ نَگه شُکِه، ولی آ همدَگه شاپُرسی که اِی زنده بودن آ مُردُنْ، یعنی چه. ^{۱۱}اَشْ آ عیسی شُپُرسی: «پ به چه معلَموی تورات اِگن که اَوّل بایه الیاس پیغمبرْ بیاد؟» ^{۱۲}عیسی جواب ایدا: «بله که اَوّل الیاس آتا تا همه چِی مته گبلی درست بُکنت. ولی یی چه دِیارْ پُس انسان نوشته بودن که بایه زجر زیادی بَگِشِه و خار و خفیف بُو؟» ^{۱۳}ولی، بهتْ اَگم که الیاس هُندین، و اَشْ هر کاری که شُخواست باهاش شُکِه، درست همطو که دِیارش توو نوشته نُوی مقدس نوشته بودن.»

عیسی به پُسی که روح ناپاک ایشَه شفا اَدِت

^{۱۴}وختی اَشْ پهلو بکیه شاگردنْ هُندین، شُدی که جمعیت گِپی دور و برِ اَشْوَن و معلَموی تورات با اَشْ بحث اِکَرْدن. ^{۱۵}جمعیت همی که به عیسی شُدی، همه خِیلی تعجب شُکِه، وا دُو پهلوش رفتنْ، سلام شُکِه. ^{۱۶}عیسی ازشْ اِپُرسی: «راجب چه با اَشْ بحث اِکَرْدین؟» ^{۱۷}یه مُردی آ میون جمعیت جواب ایدا: «استاد، به پُسْم پهلوت اُموارِدن. چون اُ یه روحی ایشَه که گَنگش اَگنت.

بَشت. ^{۳۲}عیسی اِی گُپْ واضح ایزَه. پطرس به عیسی یه گوشه ایکشی و به اُ نهیب ایدا. ^{۳۳}ولی عیسی رو خو بریگردنْد، به شاگردنْ خو نگاه ایکه و به پطرس نهیب ایدا و ایگو: «آ سر رام بَرَه کنار، اِی شُیطن! به چه که فکروی تو روی مسائل انسانین، نه روی مسائل خدا.»

^{۳۴}اُغایه به جمعیت و شاگردنْ پهلو خو صدا ایکه و بهشْ ایگو: «اگه کسی شُوا دُمباله رُو مه بَشت، بایه آ خوش بگذره، صلیب خو بَست و دُمبال مه بیاد.» ^{۳۵}به چه که هَرک شَوَات جُنْ خو نجات هادِه، اُ رو آ دَس اَدِت؛ ولی هَرک به خاطر مه و به خاطر انجیل جُنْ خو آ دَس هادِه، اُ رو نجات اَدِت. ^{۳۶}چونکه به آدم چه فُیده ایشَه که تُمْن دنیائو اِیَبَشت، ولی جُنْ خو آ دَس هادِه؟ ^{۳۷}آدم به عوض جُنْ خو چه اِتون هادِه؟ ^{۳۸}چون هَرک میون اِی نسل زناکار و گناهکار، آ مه و گُلم مه عار اِیَبَشت، پُس انسان هم موکعی که در جلال بَپ آسْمُنْی خو وا فرشته نُوی مقدس بیاد، آ اُ عار ایشَه.»

۹ عیسی به اُ جمعیت و شاگردنْ خو ایگو: «حکیکتا بهتْ اَگم، چن نَفَر اِیجا ووستادنْ که تا نِگینْ که پادشاهی خدا با کُدرت آتا، نایمِر.»

روی عیسی عوض بو

^۲شیش رو بعد، عیسی به پطرس و یَعکوب و یوحنا ایسی و به اَشْ با خو بالا یه کوه بلند ایبو تا اُجا تنها بَشن. اُجا، جلو چَهِم اَشْ، شکل عیسی عوض بو. ^۳چمه اَشْ بَرخ ایزَه و خِیلی سفید بو، ایگک که هیچک رو زمین ناتون یه چمه ثو اِیطو سفید بُکنت. ^۴اُجا، الیاس پیغمبرْ و موسی پیغمبرْ جلوی چَهِمَشْ ظاهر بودن و با عیسی گُپ شازَه. ^۵پطرس به عیسی ایگو: «استاد، چکک خُین که ما

ما مُتُونست به اُروح در بُکنیم؟»^{۲۹} عیسی به اُش جواب ایدا: «ایطو روح جز با دعا در نیتا.»

عیسی دوباره مُرده و زنده بودن خوبی پیشگوی اگنت

^{۳۰}اُش اُجا رفتن و اُتوو منطقه جلیل رد شُکه. عیسی ایناواسته که کسی بُدنت اُ گمجان،^{۳۱} چون اُ به شاگردن خو تعلیم شدا و به اُش شُگو که: «به اُس انسان، دسِ مردم تحویلش اِدن و اُش به اُ اکشن. و سه رو بعد آیکه ایشُگشت، زنده اِبو.»^{۳۲} ولی شاگردن منظور عیسی نو شُنفهمی و شایرسی آزی سؤال بُکنن.

کِ ا همه گپِرن؟

^{۳۳}بعد اُش به شهر گُفرناحوم هُندن. موکی که داخل لَهر هَسَرن، عیسی ازش اِپُرسی: «تو راه راجب چه بحث تاکه؟»^{۳۴} ولی اُش چُپ شُره، چون توو راه راجب اِبی که کِ ا همه گپِرن وا همدگه بحث شاِکه.^{۳۵} عیسی نِشت و به اُ دوازه تا شاگرد پهلُو خو صدا اِیکه و اِیگو: «هَرک شَوَات اَوَل بَشت، بایه اَخر آ همه و نوکر همه بَشت.»^{۳۶} بعد به یه تا چولنگ اِیوا، وسط اُش اِیناها، و به اُ چولنگ کِچک اِیکه، و به اُش اِیگو: «هَرک به یه چولنگی مته اِبی به نُم مه کبول بُکنت، به مه کبول اِیکردن؛ و هَرک به مه کبول بُکنت، نه که به

^{۱۸} وختی شَگنت، به اُ وا زمین اَرَنت، یه طوری که اُ لوی کف اُتا و دندَنوش کُفل اِبو، جُخی خشک اِبو. آ شاگردت اُمخواست به اُروح اُ پُسم در بُکنن، ولی شُتُونست.»^{۱۹} عیسی به اُش جواب ایدا: «ای نسل بی اِیمن، تا کی بایه باهات بُسم؟ تا کی بایه تحملت بُکنم؟ به اُ پهلوی مه بیارین.»^{۲۰} پ به اُپس پهلُو عیسی شُوا. موکی که اُروح به عیسی ایدی، درجا به پُسو ایتکوند طوری که رو زمین ک و همیطو که کف بالا اِیوا، رو خاک پل اِیزه.^{۲۱} عیسی اُ بَپش اِپُرسی: «چن وختن که اِیطوکان؟» بَپش جواب ایدا: «اُ بَچگی.»^{۲۲} اِبی روح چن بار به اُتو اِتش و هُوو اِیکردنن تا هلاکی بُکنت. ولی اگه اِتونِی کاری بُکن، بهُم رحم بُکن و کمکم بُکن.»^{۲۳} عیسی به اُ اِیگو: «اگه اِتونِی؟ به کسی که اِیمن ایشه همه چی ممکن.»^{۲۴} بَپ اُچوک درجا با صدای بلند اِیگو: «ایمن اُمهسین؛ کمکم بُکن تا حریف بی اِیمنیم بُسم!»^{۲۵} وختی عیسی ایدی که جمعیت با دُو طرفش اَهندن، به اُروح ناپاک نهیب اِیدا، اِیگو: «ای روح کر و لال، بهت دستور اَدَم اُ در پیی و دگه اِبداً داخل جُنی نَری!»^{۲۶} اُروح غار اِیزه و به پُس بد ایتکوند، و ازش در هُند. اُپس مته یه جنازه بو، طوری که خیلِش شُگو: «اُ مُردن.»^{۲۷} ولی عیسی دس اُپس اِیگه، بلندش اِیکه، و اُسریا بو.^{۲۸} وختی عیسی به لَهر ره، شاگردش موکی که فَکه خوش هَسَرن، آزی شُپُرسی: «به چه

مه، در واقع به اُ که به مه ایفرستادن کبول
ایکړدن.»

هرک که به ضد ما نین، با مان

۳۸ یوحنا به عیسی ایگو: «استاد، ما به کسی
مدی که به ئم تو به زار در شکه، ولی چون
آ ما نهسته، سعی مکه جلوی بگیریم.» ۳۹ ولی
عیسی ایگو: «جلوش مگیری، چون کسی ناتون
به ئم مه معجزه بکنت و یه خو بعدته، آ مه
بد یگت. ۴۰ چون هرک به ضد ما نین، با مان.
۴۱ حکیکتا، بهت اگم، هرک به خاطریکه شما
مال مسیحین، یه چک هوو به شما هاده تا
بخارین، ابدآ بی اجر نامونت.

تعلیم درباره وسوسه

۴۲ «هرک باعث بشت که به تا آ ای کوچک
که به مه ایمن ایشن به گناه بکت، به ا بهترن
که یه سنگ هاش گب وا گردنی دولکون بکنن
و به ا تو دیریا ایبگردن! ۴۳ اگه دیت بی تو
توو گناه تگردنه، قطعی بکن. بی تو بهترن که
علیل داخل زندگی ابدی بشی، تا ایکه با دو
تا دس وا جهندم پری، توو آتشی که هیچوه
خاموش نابو. ۴۴ جائی که کرم اش نامره و آتش
خاموش نابو. ۴۵ و اگه پات بی تو توو گناه
تگردنه، قطعی بکن. بی تو بهترن که تو لنگ
داخل زندگی ابدی بشی، تا ایکه با دو تا پا داخل
جهندم ادبگردن. ۴۶ جائی که کرم اش نامره و
آتش خاموش نابو. ۴۷ و اگه جهمت بی تو توو
گناه تگردنه، دری ببار، بی تو بهترن که تو وایه
چهم داخل پادشاهی خدا بشی، تا ایکه با دو تا
چهم توو جهندم ادبگردن، ۴۸ جائی که
» «کرم اش نامره

و آتش خاموش نابو.»

۴۹ «چونکه همه با آتش سور آین. ۵۰ نیمک
خین، ولی اگه نیمک سوری خو آ دس هاده،
دگه چطو ابو دوباره سوری بکنی؟ شما هم
در خوت نیمک تبشت و وا همدگه توو ضل
و صفا بشین.»

تعلیم درباره ازدواج و طلاق

۱ • عیسی آجا در بو و به منطقه یهودیه
و به ا پل رود اردن ره. جماعت
دومرتبه دور ا جمع بودن، و عیسی دوباره
طیبک عادت خو، بهش تعلیم ایدا.
۲ عالموی فرقه فریسی پهلو عیسی هندن و
به خاطریکه امتحانی بکنن آزی شپرسی: «شرعاً
روان که مرد به زن خو طلاق هاده؟» ۳ عیسی
جواب ایدا: «موسی پیغمبر چه حکمی بهت
ایداين؟» ۴ اش شگو: «موسی ایواشتن که
مرد طلاق نومه ای بنویسه و به زن خو ول
بکنت.» ۵ عیسی بهش ایگو: «آ بس که دلت
سنگ موسی ای حکم بهت اینوش. ۶ ولی آ
شروع خلکت، خدا به اش مرد و زن خلک
ایکه.» ۷ و «به خاطر همی آم، مرد آبپ و مم
خو جدا ابو، به زن خو آپیونده، ۸ و ا دو نفر
یک تن آین.» پ، دگه اش دو تن نهن، بلکه
یک تنن. ۹ پ اچه که خدا به هم پیوند ایداین،
انسان جدا نکنت.»

۱۰ وختی داخل سیرا هسترن، شاگردن دوباره
درباره ای موضوع آ عیسی سوال شکه.
۱۱ عیسی ایگو: «هرک به زن خو طلاق هاده
و یه زن دگه یگنت، در حک زن خو زنا اگنت.
۱۲ و اگه زنی آ شو خو طلاق یگنت و یه شو
دگه یگنت، زنا اگنت.»

بوالی چولنگ حد مه بیان

۱۳ مردم به چولنگ حد عیسی شاوا تا روش دَس بُنوسه. ولی شاگردُن به مردم نهیب شُدا. ۱۴ عیسی وختی ایی ایدی، جَهلی بو و به شاگردُن خو ایگو: «بوالی چولنگ حد مه بیان؛ جلوش مگیری، چون پادشاهی خدا مالِ ایطو کسون. ۱۵ حکیکتا، بهت اگم، هرک که پادشاهی خدائو مئه یه چولنگ کبول نکنت، داخلی نابو.» ۱۶ عیسی به چولنگ تو بغل خو ایگه، و روش دَس ایناها بهش برکت ایدا.

جُون پولدار

۱۷ وختی عیسی راه ک، یه مرد وا دُو هُند، جلو عیسی زانو ایزه و ایترسی: «استاد حُب، چه بایه بُکنم تا زندگی ابدی به ارث بُیژم؟» ۱۸ عیسی به ا جواب ایدا: «به چه به مه اگفتی حُب؟ هیچک حُب نین، جَل خدا ۱۹ حکم تو آدونی: ”کتل مکن، زنا مکن، دُزی مکن، گواهی دورو مده، فربیکاری مکن، به بپ و مم خو احترام بُنوس.“» ۲۰ ا مرد جواب ایدا: «استاد، همه ایش آ وختی چولنگرم آنجم امداین.» ۲۱ عیسی با محبت به ا مرد نگاه ایگه، بهش ایگو: «تو توو کارِت یه چیزی گِمن؛ بَره هرچه که اِتِهستِن بُفروش و به فخیژ هاده و توو آسمن گنج وا دَس اتاری. آغایه بُدو و آ مه پیروی بُکن.» ۲۲ مرد آ ایی گپ عیسی دلسرد بو وا غصه آ اُجا ره، چون خیلی مال و منال ایشسته.

۲۳ عیسی به دور و بر خو نگاه ایگه، به شاگردُن خو ایگو: «چکک سخین داخل بودن پولدار به پادشاهی خدا!» ۲۴ شاگردُن آ گین

عیسی تعجب سُکِه. ولی عیسی دو مرتبه بهش ایگو: «ای چوکن، داخل بودن به پادشاهی خدا چکک سخین! ۲۵ رد بودن اُسُر آ سولاخ سوزن راحت ته آ این که یه آدم پولدار داخل پادشاهی خدا بَشت.» ۲۶ شاگردُن که خیلی بُهتِش ایزده به عیسی سُگو: «ب ک اتون نجات پیدا بُکنت؟» ۲۷ عیسی بهش نگاه ایگه و ایگو: «ای کار به آدمیزاد غیرممکن، ولی به خدا ایطو نن؛ چونکه به خدا همه چی ممکن.» ۲۸ آغایه پطرس به عیسی ایگو: «بیگین ما همه چی ول مُکِردن و دُمال تو هُندیم.» ۲۹ عیسی ایگو: «حکیکتا، بهت اگم، کسی نین که به خاطر مه و به خاطر انجیل، لَهر خو یا کاکائو یا دادائو یا مم یا بپ یا چوک خو یا زمین خو ول ایکرده بَشت، ۳۰ و توی ایی دنیا، صد برابر بَشته، لَهرن و کاکائو دادائو و مم و چوکن و زمین و واکل آ اذیت و آزار به دَس نیاره و توی ا دنیا، زندگی ابدی نصیبش نیو. ۳۱ ولی خیلی که اُولین آخر آین، و آخری اُول آین!»

سومین پیشگوی عیسی درباره مرگ و زنده بودنی

۳۲ اُسُ توو راه اورشلیم هَسَتِن و عیسی جلوته آ اُسُ شَره. شاگردُن تعجب سُکرده و کسوئی که دُمالشُ شاره، ترسیدن. عیسی دوباره به دوازده تا شاگردُ خو کنار ایکشی و درباره چیزی که بایه بهش اِتفاک یکت، بهش ایگفت. ۳۳ عیسی ایگو: «بیگینی، به شهر اورشلیم آریم. به پُس انسان تحویل کاهنوی گپ و معلَموی تورات آین، اُسُ به پُس انسان محکوم به مرگ اَکِن و تحویل غیریهودی

عیسی به بارتیمائوس کور شفا آدَت

۴۶ اُسُ به شهر آریحا رسیدن. وختی عیسی با شاگردُن خو و یه جماعت گِپی آ آریحا در شابو، یه گدای کور سر راه نِشْتَه. نُم اُ گدا بارتیمائوس، که پُس تیمائوس. ۴۷ وختی بارتیمائوس شِشْنَت که عیسی ناصرین که رد اِبودن، غار ایزه و ایگو: «ای عیسی، پُس داوود پادشاه، به مه رحم بکن!» ۴۸ خیلُ به اُنهی بی شُدا و شُگو که چُپ بَزَنَت، ولی اُ بَشْتِه غار ایزه که: «ای پُس داوود پادشاه، به مه رحم بکن!» ۴۹ عیسی ووستا و ایگو: «به اُ جاری بَزنی.» اُسُ به اُ مَرَد کور جاری شَرَه، و بهش شُگو: «دلت کاؤم بُوت! هُرس، جارت اَزدن.» ۵۰ بارتیمائوس عبا خو یه گوشه تَش ایدا، و آ جا خو چکی و پهلوی عیسی هُند. ۵۱ عیسی آزی ایپُرسی: «تَوَا چه بهت بکنم؟» اُ مَرَد کور جواب ایدا: «استاد، مَوَات چَهْم دو مَرْتَبِه بیگینه.» ۵۲ عیسی به اُ ایگو: «پَرَه که ایْمِنِت به تو شفا ایدادن.» درجا چَهْموی اُ مَرَد، دوباره واز بو و دُمبال عیسی راه کَ.

ورود شاهنه عیسی به اورشلیم

۱ وختی به داهاتوی بیت فاجی و بیت غنیا رسیدن که یزیک شهر اورشلیم و توو کوه زیتون هَسْتَه، عیسی به دو تا آ شاگردُن خو ایفرستائو ۲ بهش ایگو: «به داهاتی که رو وا روئن، پُری. هَمی که وارد بودین، به یه کُره الاغی که شُبَسْتِن پیدا اَکْنین که تا حالا کسی روی اُ سوار نیبودن. وازی بکنی و بیاری. ۳ اگه کسی آ شما ایپُرسی: “به چه ایطو اَکَرْدین؟” یِگی: “خداوند لازم ایشن و زود ایجا پِیش اَفِرِستَه.”» ۴ دو نُفَر رفِتن

شِدِن. ۳۴ اُسُ رِشخندش اَکْنین، نُفکه روش اَکَرْدِن و به اُ شلاق اَزِن، شَکْنِشِن. و اُ بعد آ سه رو زنده اِبو.»

درخواست یَعکوب و یوحنا

۳۵ یَعکوب و یوحنا پُسوی زیدی پهلوی عیسی هُندِن و شُگفت: «استاد، خواهش اَکْنیم اُ چیزی که ازت ماوات، بهْم اَنجَم هادی!» ۳۶ عیسی بهش ایگو: «چه تاوات بهت بکنم؟» ۳۷ اُسُ شُگو: «بُوال که توو جلال تو، یه تامو طَرَه راست و یه تامو طَرَه چِپت پِنینگیم.» ۳۸ عیسی بهش ایگو: «شما نادونین چه تاوا. اِتونین اُ پِیاله عذابِی که مه سر اکشُم، سر بَکشین و اُ غِسل تعمیدی که مه اِکُرم، شما بَگیرین؟» ۳۹ اُسُ شُگو: «بله، اِتونیم.» عیسی ایگو: «شما هم اُ پِیاله ای که مه سر اکشُم، سر اِکشی و تعمیدی که مه اِکُروم، شما هم اِگیری.» ۴۰ ولی اختیاری دَس مه نین که بگم، کِ طَرَه راست و کِ طَرَه چِپ مه پِنینت. ای جائو مال کسونین که بهش آماده بَوَدِن.»

۴۱ وختی ده تا شاگرد دگه ایی موضوعُ شُشْنَت، وا یَعکوب و یوحنا جَهل شُگه. ۴۲ عیسی به اُسُ صدا ایکه تا حدی بیان و بهش ایگو: «شما آدونین اُسُوی که حاکموی کوموی دگه به حساب آتان، بهش سروری اَکْنین، و گپوی کوم بهش حکم اَکْنین. ۴۳ ولی میون شما ایطو نَبِشَت. بلکه هَرک شَوَا میون شما گپ بَیشَت، بایه نوکر شما بَیشَت. ۴۴ و هَرک شَوَات میون شما اَوَّل بَیشَت، بایه غُلم همه بَیشَت. ۴۵ چونکه حتی پُس انسان نَهْند تا بهش خدمت بَکْنن، بلکه هُند تا خدمت بَکْنن و جُن خو تو راه آزادی خیلُ هادی.»

هیچ‌وَه کسی آ تو میوه نَخاره! شاگردنی ایی شُسْت.

^{۱۵} وختی به شهر اورشلیم رسیدن، عیسی داخل معبد بو و به کسوئی که توو معبد کاسبی شاکه در ایکه. اُمیز صراف گپشو ایکه و بساط کفتر فروشن بَهم ایزه. ^{۱۶} و اینواشت کسی پی جا به جا کِردن بار آ میون دالن معبد رد تَبِشت. ^{۱۷} بعد بهش تعلیم ایدا و ایگو: «مگه توی نوشته نُوی مقدس نوشته نبودن که، «به لَهر مه لَهر دعا به همه ملّت اَگن؟»

ولی شما به اُ «لنه دُر» تُکِردن.

^{۱۸} کاهنوی گپ و معلّومی تورات وختی ایی شُسْت، دُمبال راهی به آ بین بُردن عیسی هَسْتَرِن، چونکه آ اُ شاترسی، به چه که همه جماعت آ تعلیمی اُمایش ایزده. ^{۱۹} زرد شُم که بو، عیسی و شاگردن آ شهر در بودن.

یه درس آ دِرَهت انجیر

^{۲۰} صُحب گاه، توو راه، به اُ دِرَهت انجیر شُدی که آ ریشه خشک بوده. ^{۲۱} پطرس کضیه ئو یادی هُند و به عیسی ایگو: «استاد، بیگین! دِرَهت انجیری که اِسپار اِدکه، خشک بودن.» ^{۲۲} عیسی جواب ایدا: «ایمن به خدا تَبِشت. ^{۲۳} حکیکتا، بهت اَگم، هَرک به ایی کوه یگیت، «آ جا خو گنده بش و توو دیریا یگ،» و توو دل خو شک نَگن بلکه ایمن ایبِشت که، اُنچه که اَگت اَنجُم اِبو، بهش اِتفاک اَکت. ^{۲۴} پ بهت اَگم، اُن چیزی که توو دعا تاوا، ایمن تَبِشت که اُ رو تُگفتن. و اُ مال شما اِبو.

^{۲۵} «پ هرّوه که دعا اَگنین، اگه آ کسی چیزی توو دل تَهه به اُ بُبُخی، تا بپ اَسْمُنِی شما هم، خطائوت بُبُخِشه. ^{۲۶} ولی اگه شما

و صَرا، توو گُنچیل کُزه الاغی شُدی که جلو دری بسته بوده. پ به اُ واز شُکه. ^۵ بعضی آ کسونی که اُنجا ووستادِرِن آ اُس شُپرسی: «به چه به کُزه الاغ واز اَکِردین؟» ^۶ اُ دو نفر همطو که عیسی بهش اِیگفته، جواب شُدا: پ اُس شواشت که پِرِن. ^۷ شاگرد به کُزه الاغ پهلوی عیسی شُوا عبائو خو رو کُزه الاغ شُگردی، و عیسی سوار بو. ^۸ خیلی آ مردم عباّه خو سر راه عیسی پهن شُکه و یه عده هم دُول ئوپی که گرگ ایشسته اِدرهتوی سر زمین شُبریده، سر راه پهن شاکه. ^۹ کسونی که جلوته آ عیسی شارفِت و کسوئی که آ پشت سری شاهنده، با غار شاگو:

«نجات هاده!»

«متبارکن، اُ کسی که به ئم خداوند

آتات!»

^{۱۰} «متبارکن، پادشاهی جدّم داوود

که آتات!»

«نجات تَبِشت، توو بالاترین جای

اَسْمُن!»

^{۱۱} عیسی به شهر اورشلیم هُند و داخل معبد ره. اُجا به همه چی که دور و بَرش نگاه ایکه، ولی چون دیر واکل اُ دوازده تا شاگرد به داهات بیت عَنّیا ره.

عیسی دِرَهت انجیر اِسپار اَگنت

^{۱۲} صُباش، وختی آ بیت عَنّیا در شابو، عیسی گُشنه ای بو. ^{۱۳} آ دور دِرَهت انجیری ایدی که گرگ ایشسته؛ پ زه تا بیگینه اِتون رو دِرَهت، انجیر پیدا بُکنت یا نه. وختی نَزیک دِرَهت بو، جُل گرگ چیر دَگه پیدا اینکه، چون هِنو فصل انجیر نبوده. ^{۱۴} عیسی به اُ دِرَهت ایگو: «دَگه

نَبَخْشِين، بَپِ آسْمُنِي شَمَا هَم، خَطَاوُوتُ
نَا بَخِشْت.»

سؤال دربارهٔ گذرت و اقتدار عیسی

۲۷ اَشْ یه بار دگه به شهر اورشلیم هُنْدِن.
موکعی که عیسی توو معبد گدم شَرَه، کاهنوی
گپ و معلوموی تورات و شیخ پهلوش هُنْدِن،
۲۸ و اَشْ شُپُرسی: «با چه گذرت و اقتداری ای
کارو تو اَکُن؟ که به تو گذرت و اقتدار اَنجُم
ای کارو تو ایدادن؟» ۲۹ عیسی بهش ایگو:
«مه هم آ شما سؤال اَمهَسْتِن. به مه جواب
هادین مه هم بهش اَگم که با چه گذرت و
اقتداری ای کارو تو اَکُنم. ۳۰ غسل تعمیدی
که یحیی شَدا آ طَرَه خدائه یا آ طَرَه انسان؟
جواب هادین.» ۳۱ اَشْ بین خوش شور شَرَه،
و شُگفت: «اگه یِگیم، "آ طَرَه خدائه"، عیسی
اَگت، "پ به چه بهش ایمن تَنَو؟" ۳۲ ولی
اگه یِگیم، "آ طَرَه انسان" ... - اَشْ آ مردم
شاتِرسی، چون همه به یحیی یه پیغمبر واکعی
شادونست. ۳۳ پ اَشْ به عیسی جواب شَدا:
«نادونیم.» عیسی به اَشْ ایگو: «مه هم به
شما ناگم که با چه گذرت و اقتداری ای کارو
تو اَنجُم آدم.»

مَثَل باغبَنوِی شَریر

۱۲ پ عیسی با مَثَل باهاش گپ ایزه و
ایگو: «یه مرد باغ انگور ایکاشت و
دوری دیوال ایکشی. آ یه حوضی به لِه کِردن
انگور و یه برج به پاسَبی درست ایکه. بعد باغ
انگور به چن تا باغبَن اجاره ایدا و خوبی به
یه مملکت دگه ره. ۲ وختی فصل جمع کِردن
انگور بو، یه نوکر حد باغبَن ایفرستا تا یه خو
محصول ازش یِگنت. ۳ ولی باغبَن به ا نوکر
شُگه، شَرَه و دَس خالی ایشِفِرستا. ۴ دومرتبه

صاحب باغ یه نوکر دگه حدش ایفرستا، ولی
باغبَن سری شُشکُخت باهاش با زشتی رفتار
شُگه. ۵ صاحب باغ یه نوکر دگه هم ایفرستا،
ولی باغبَن به ا هم شُکشت. و همیطو با خیل
دگه هم همیطو رفتار شُگه؛ به بعضی شَرَه و
به بعضی شُکشت. ۶ ا صاحب باغ فکِه یک
نُفر دگه ایشِستَه که بفرسته و ا، پُس عزیزشَه.
ب آخر سر به پُس خو پهلو باغبَن ایفرستا و
با خوش ایگو: "به پُسم احترام اَنوسِن." ۷ ولی
باغبَن به همدگه شُگفت: "ای میراث بَرِن؛ پی
پی ا ایبُکشییم تا ارث و میراثی به ما یَرسه."
۸ پ به ا شُگه، و شُکشت و آ باغ انگور دری
شُگردی. ۹ حالا، صاحب باغ انگور چه اَکنت؟
ا آتات و به باغبَن هلاک اَکنت، باغ انگور رو
به کسوی دگه آسپارت. ۱۰ مگه توو زیور داوود
تَنخونِدن که:

«"همو سنگی که معمار رد شُگه،

سنگ اصلی ساختنن بودن.

۱۱ خداوند ای کار ایکردن

و وا نظرم عجیبین؟»

۱۲ رئیسوی کوم شاواستَه به عیسی یِگرن،
چون شُفهمی که ای مَثَل راجب اَشْ ایگفتن،
ولی آ مردم شاتِرسی؛ پ به عیسی ول شُگه و
رفتن.

مالیات دادن به قیصر

۱۳ بعد اَشْ به یه عده آ قَریسی و طرفداروی
هیرودیس پهلوی عیسی شُفرستا تا پی ا وا گُپن
خوبی توو تله ایبِگُردن. ۱۴ اَشْ پهلوی عیسی
هُنْدِن و شُگو: «استاد، آدونیم که تو آدم
درستی و آ کسی باکی اِتنی، چونکه به ظاهر آدم
نگاه ناگنی. بلکه با راستی و درستی راه خدائو
تعلیم آدی. شرعاً اجازه مُهه که به امپراطور روم
خراج هادیم؟ بایه خراج هادیم یا نه؟» ۱۵ ولی

گپ ایزه و ایگو: "مه آم خدای ابرایم و خدای اسحاق و خدای یعکوب؟" ۲۷ خدا خدای مُردۀ نَن، بلکه خدای زندنن. شما کاملاً اشتباه فکر اکرَدین!

گپترین حکم

۲۸ یه تا آ معلَموی تورات نَزیک بو و بحث کِرَدن اَشْ ئو با همدگه ئو شِشْت. ا وَختی ایدی که عیسی جواب خُجی بهش ایدا، ازش ایپرسی: «گم تی آ حکم، آ همه مهمترن؟» ۲۹ عیسی به ا ایگو: «مهمترین حکم این: "بشو ای کوم یهود، خداوند خدای ما، خداوند یکتان. ۳۰ به خداوند خدا خو با تَمَن دلت و با تَمَن جُنت و با تَمَن فکرت و با تَمَن گُوت خو دوست اِتَبِشْت." ۳۱ دوَمین حکم این: "به هَمساده خو مته خوت دوست اِتَبِشْت." حکمی گپته آ ای دو تا حکم نین.» ۳۲ ا معلَم تورات به عیسی ایگو: «خُب اِدگو، استاد! درست اِدگو که خدا یکن و جُل ا خدایی نین، ۳۳ و به ا با تَمَن دل و با تَمَن عکل و با تَمَن گُوت دوست داشتن، و به هَمساده خو مته خوت دوست داشتن، ا تَمَن هدیه ئو و گُربنوی تَمَن سوز مهمترن.» ۳۴ وَختی عیسی ایدی که ا مُرد عاکلانه جواب ایدا، به ا ایگو: «تو ا پادشاهی خدا دور نَهی.» بعد ا ا، دگه هیچک جرات اینکه آ عیسی سؤالی بُکنت.

مسیح پُس کِن؟

۳۵ موکی که عیسی توو معبد تعلیم شدا، ایپرسی: «چطون که معلَموی تورات اِگن مسیح موعود پُس داوود پادشاهن؟ ۳۶ خود داوود پادشاه، با الهام روح قدّوس خدا، اعلام ایکه که:

«خداوند به خداوند مه ایگفت:

عیسی که آریاکاری اَشْ خبر ایشسته، ایگو: «به چه به مه امتحان اکرَدین؟ یه دینار بیاری تا بیگیئم.» ۱۶ اَشْ هم یه سکه شوا. عیسی ازش ایپرسی: «نکش و نَم ک رو ای سگن؟» اَشْ جواب شدا: «امپراطور روم.» ۱۷ عیسی به اَشْ ایگو: «پ مال امپراطور به امپراطور هادی و مال خدائو به خدا.» اَشْ ا گپن عیسی بهتیش ایزه.

صَدوقین درباره زنده بودن مُردنن اُپرسن

۱۸ بعد عالموی فرقه صَدوقی پهلوی عیسی هُندن، صَدوقین کبول شَنهسته که مُردۀ زنده آین. اَشْ آ عیسی سؤال شیکه، شگو: ۱۹ «استاد، موسی پیغمبر پی ما اینوشتن که اگه مُردی کاکاش بِمِرِت و ا کاکاش که مُرد زن ایبِشْت ولی چک و چوکی ایبِشْت، ا مُرد بایه به بیوه کاکا خو بِگنت تا پی کاکاش یه نسلی بُنوسه. ۲۰ حالا، هفت تا کاکا هَسَرن. کاکای اوّلی به زن ایگفت، و بدون ایکه چک و چوکی ایبِشْت مُرد. ۲۱ پ کاکا دوّم به ا بیوه ایگه، ولی ا هم بدون ایکه چک و چوک ایبِشْت مُرد. کاکا سوّم هم همیطو بو. ۲۲ همیطو، هیچتا ا هفت تا کاکا چک و چوکی شَنهه. آخر سر ا زنو هم مُرد. ۲۳ حالا، توو روزی که مُردنن زنده آین، وَختی اَشْ دوباره زنده آین ا زن گم یه تا ا هفت تا کاکا ا بو؟ چون هر هفت تا کاکا به ا زنو شُگفته.»

۲۴ عیسی به ایش ایگو: «مگه همی سؤالَت نِشُن ناده که شما چکک اشتباه فکر اکنین؟ چون نه ا نوشته ئوی مقدّس آدونین و نه ا کُدرِت خدا خبر نَهه. ۲۵ چون موکی که مُردنن زنده آین، نه زن اگیرن و نه شو اکنن؛ بلکه مته فرشته ئون ا سَمَن آین. ۲۶ درباره زنده بودن مُردنن، مگه توو کتاب موسی پیغمبر تَنخونین که توو چیچکای بوتّه، چطو خدا با موسی

عیسی و یرونی معبد پیشگوئی اَکنت

۱۳ موکی که عیسی آ معبد در شَبو، یه تا آ شاگردُنش به اُ ایگو: «استاد، بیگین! چه سنگوی جُنی! چه ساختْمُنوی جُنی!»^۱ عیسی به اُ ایگو: «ای ساختْمُنوی گپ آدیدِی؟ بُدن که دگه ایجا سنگی رو سنگ نامونه، بلکه همه آچله.»

۳ وختی عیسی رو کوه زیتون رو و ا روی معبد نِشْتَه، پطرس و یَعکوب و یوحنا و آندریاس تهنا که هَسْتَرِن آزی شُپرسی: «به ما یگه ای چیرُ کی اِتفاک اَکِت و وختی نَزیکِن که همه ای چیرُ اِتفاک بِکِت نِشْنه آش چن؟»^۵ عیسی بهش ایگو: «واسار بُی تا کسی گمراهتُ نَکِن. ۶ خیلُ به نُم مه آتان، و اِگِن، ”مه همو اَلم“ و به خیلُ گمراه اَکِن. ۷ وختی دربارَه جنگ اَشْنوین و شایعَه جنگ و گوشت اَرسِه، پریشون نِشِن. ای اِتفاک بایه بِکِت، ولی هِنوزا آخِر زَمَن نَهَنِدِن. ۸ چونکه یه ملت به ضدّ ملت دگه و یه مملکت به ضدّ مملکت دگه بلند اِبو. توو جائُوی مختلف گحطی و زلزله آتا. ولی ایشُ فکّه شروع درْدِن زایْمِنِن.

۹ «ولی شما آماده و واسار بُی، چونکه به شما تحویل مَحکمه تُو اَدِن و توو عبادتگاهوی یهودی به شما آَرِن. و خاطر مه شما در محضر قَرْمَنروائو و پادشاه اِووستین تا جلو اَش گواهی هایدِن. ۱۰ اَوَّل، خبر خاش پادشاهی خدا بایه به همه ملّت اعلام بَشت. ۱۱ هِرَوَه به شما یِگَرِن و به مَحکمه تَبِیرِن، ا پَشْتِه یِگَرِن نی که بایه چه یِگِی، بلکه اُچه که همو موکع یِی شما داده اِبو، همو تُو یِگِی؛ چون ایی شما نِهِن که گپ آَرِنِن، بلکه روح قَدّوس خدان. ۱۲ کاکا

» به دَسِ راست مه بنین
تا ا وختی که به دَشْمَنِیت زیر پات
یِگَرْدُنُم.»

۳۷ اگه داوود خوش، به ا خداوند اَکِت، پ چطو مسیح موعود اِتون پُس داوود بَشت؟
جمعیت زیادی که اُجا هَسْتَرِن و خاشی به گُپِن
عیسی گوش شادا.

ا معلَموی تورات دور پشی

۳۸ پ عیسی توو تعلیم خو ایگو: «ا معلَموی تورات دوری بُکِنِن، اَش دوست شُهَه با عبائُوی بلند راه یِرِن و دوست شُهَه مردم توو کَنچیل و بازار بهشُ سلام بُکِنِن، ۳۹ دوست شُهَه توی عبادتگاه بَهرتَرِن جا شُبَشت و توی مهموئی بالای مجلس بنینِگِن. ۴۰ اَش آیه طَرَه لَهَر بیوه زَنُ چِیو اَکِن و آ طَرَه دگه، به خاطریکه به خوش حُب نِشْن هاذن دعائُوی طولانی اَکِن. مجازات اَش خیلی سخت تِه اِبو.»

هدیه بیوه زن

۴۱ عیسی رو و ا رو ا جایی نِشْتَه که صَندوک معبد اُجائَه و به مردم نگاه شِیکه که پول توو صَندوک شاگردی. خیلی آ پولدار پول گُلی شادا. ۴۲ بعد یه بیوه زن فَخیر هُند و دو کِنی سکه مَسی توو صَندوک اِیگردی. ۴۳ اُغایه عیسی به شاگردُن خو صدا ایکه و بهشُ ایگو: «حکیکتَا، بهت اَگم، ای بیوه زن فَخیر آ همه اَش که توو صَندوک پول شُگَرْدی، پَشْتِه پول ایدادِن. ۴۴ چون اَش همه، آ زیادی مالُ خو شُدا، ولی ای بیوه زن با نداری خو، هرچه که ایشُستَه، یعنی تَمَن خرجی خو ایدا.»

۲۶ اُغايه مردم به پُس انسان اگينن که با گُدرت و جلال گيی توو ابرِ آتات. ۲۷ اُ موکع اُ، به فرشته ئو اُفرسته و به گزين بوده ئو خو اُ چهار گوشه دنيا، اُ ابي طَره زمين تا اُ طَره آسمَن، جمع اگنت.

۲۸ «اُ دَرهت انجیر ابي درسُ بگرين: همی که دُولُ ئوی دَرهت انجیر چغ ایزه و گرگ ایدا، اُفهمین که تابستُن زِيکِن. ۲۹ پَ همبطوم، هرَوَه ئدی ابي چيزُ اِتفاک اگفین، بُدینن که هُندين پُس انسان زِيکِن، دِم درن. ۳۰ حکيکتا، بهتُ اگم که ابي نسل آ بين ناره، تا وختی که همه اُ ابي چيزُ اِتفاک پکت. ۳۱ آسمَن و زمين آ بين اِره، ولی گپن مه آ بين ناره.

هيچک اُ روز و اُ ساعت خبر ايني

۳۲ «هيچک جُل بَپ آسمَنی اُ روز و اُ ساعت نادونه؛ حتی فرشته ئوی آسمَن و پُس هم اُ خبر شنی. ۳۳ پَ آماده و واسار بِي، بيدار بَشی، چون نادونی اُ زَمَن کی اَرسه. ۳۴ هُندين اُ روز مته مردین که به سفر اَرَفَتَن و موکعی که اُ لَهر در اِبودن، پي گماشته ئو خو بالا سِر لَهر خو ايناهدين، و به هر تيشُ وظيفه ای ايدادن و به درپن هم دستور ايدادن که بيدار بُمونت. ۳۵ پَ شما هم بيدار بُمونين، چون نادونين صابخونه کی آتات، شُو يا نصف شُو، غايه ای که گروس بُنگ اَدَت يا صُحب. ۳۶ نکه يه وَه اُ يکهو بيداد و بيگينه که شما خُووين. ۳۷ اُنچه که به شما اگم، به همه اگم: بيدار بَشين!»

نکشه کشتن عیسی

دو رو به عيد پَسَخ و عيد فطير مُندَه. ۱۴ کاهنوی گپ و معلَموی تورات دُمبال يه راهی تَرَن که چطو با حيله به عیسی بگرن و ايبُگشَن، ۲ چون اَشُ شاگو: «اِبي کارُ تو روزی

به کاکا، و بَپ به چوکِ خو، تحويل اَدَت تا ايبُگشَن. چوکُ به ضدُ مُم و بَپ خو اَين، و باعث مرگشُ اَين. ۱۳ همه به خاطر نُم مه اُ شما متنفَر اَين؛ ولی هَرک تا اَخر طاگت بياره، نجات پيدا اگنت.

۱۴ «ولی هرَوَه که ئدی اُ نابود کننده زشت و نجس، توو جايی که نبايه بَشت کرار ايبُگفین - خواننده دِگت بُکنت - اُغايه اُشویی که تو منطقه يهوديه اَن، و طَره کوهُ در پَرَن؛ ۱۵ و هَرک رو سِران، به سیدین چیزی، دِگه زیر نياَد و داخل لَهر خو تَره؛ ۱۶ و هَرک سِر زمين اِن، به سیدین چمه خو دِگه داخل سِرا بَرنگرده. ۱۷ وُی به حال زَنی که تو اُ روزُ، اُشُگشَن و اُشویی که به چوک شير اَدَن! ۱۸ دعا بُکنين که اِبي اِتفاک توو زِمستُن نَکت. ۱۹ چونکه تو اُ روزُن ايطو مصيبت گپی اِبو که مته اُ اُ شروع خلکت که خدا دنياو خَلک ايکه تا الان اِتفاک نَگفین، و هيچَوَه هم اِتفاک ناکت. ۲۰ اگه خداوند اُ روزُن کوتاه اِينکرده، هيچ آدمی جُن سالم در اينابو. ولی به خاطر کسوئی که گزين بُوَدن، هموشوئی که خوش گزين ايبُکردن، خداوند اُ روزُن کوتاه ايکه. ۲۱ اُ زَمَن، اگه کسی به شما بَگت: “نگاه بُکني، مسيح موعود ايجان”، يا “نگاه بُکني، اُ اَجان!” باور مَکنين. ۲۲ چون مسيحُ ئوی دوروغکايی و پيغمبَرَن دوروغکايی اَتان و نِشَنه ئو و معجزه ئویی اُنْجُم اَدَن تا اگه بُبو، حتی به گزين بوده ئو هم گمراه بُکين. ۲۳ پَ آماده و واسار بِي، چونکه اُ پَشِتَه، همه چيزُ بهتُ اُمگفین.

۲۴ «ولی توو اُ روزُن، بعد اُ اُ مصيبت،

» «اَفْتُو تار اِبو

و ماه دِگه نور ناَدَه.

۲۵ اِستاله ئو اُ آسمَن اِکِن

و گُدرت ئوی آسمَن اَلَرَن.”

پَسَحُ کا تَوَا بُخاری تا ما پَريم آماده بُکنیم؟»
 ١٣ عیسی به دو نُفر آ شاگردُن خو ایفِرِستا و بهشُ ایگو: «داخل شهر پَرن؛ اُجا به مردی آگینی که جَهله هُووی بارشن. دُمبال اُ پَری.
 ١٤ هر جا مَرْد وارد بو، به صابخونه یِگی،
 «استاد آگت، مهمونخونه مه کان تا شُم عید پَسَحُ با شاگردُنم بُخارُم؟» ١٥ اُ توو طَبکه بالا به آتاک گِپی که فرش کِردن و آمادَن نِشُنُت آرت.
 اُجا شُم یِ مه آماده بُکنی» ١٦ اُغایه شاگردُن به شهر رَفتن، همه چُی همطو که عیسی بهشُ ایگفته شُدی و شُم عید پَسَحُ آماده شُیکه.
 ١٧ وختی شُو بو، عیسی با دوازده تا شاگردُ خو به اُجا رَه. ١٨ موکی که سر سفره نِشِترن، جیره شاخا، عیسی ایگو: «حکیکتا، بهتُ آگم که یه تا آ شُما که با مه جیره آخاردن به مه تحویل دشمن آدت.» ١٩ شاگردُ پَگر بودن همه تک به تَکشُ آ عیسی شُپرسی: «اُ آدم مه آم؟»
 ٢٠ عیسی ایگو: «یه تا آ شُما دوازده نُفرن، همو که نُن خو وا مه توو تاس آزنت. ٢١ همطو که توو نوشته نُوی مقدس دِبارَه پُس انسان نوشته بودن، اُ آرت، ولی نُی به حال کسی که به پُس انسان تحویل دشمن آدت. یِ اُ آدم بهتِه هَسْتِه که اصلا وا دنیا نُهَنده.»

٢٢ وختی که خوراک شاخا عیسی نُن ایسی و بعد اُپی که شُکر ایکه، پَک ایکه و به شاگردُن ایدا و ایگو: «بِسی، ای بدن مِن.» ٢٣ بعد عیسی پیاله نُو ایسی و بعد آ شُکر کِردن، به شاگردُن ایدا و همه اُ شُخا. ٢٤ و عیسی بهشُ ایگو: «ای خون مِن که یِ عهد جدید رِخته اِبو. خون مه یِ خیلُ رِخته اِبو. ٢٥ حکیکتا، بهتُ آگم که آ ثمر انگور دِگه نانوشُم تا روزی که توو پادشاهی خدا، اُ رو تازه بُنوشُم.»
 ٢٦ اُش بعد آ خوندن یه سرود حمد و ثنا، به طَرَه کوه زیتون راه گَفتن.

عید نبایه آنجُم هادِیم، تا نَکه مردم آشوب راه یِگردُن.»
 ٣ وختی عیسی توو داهات بیت عَنیا توو لَهَر شَمعون جُذامی سر سفره نِشْتِه، یه زنی با ظرف مرمری که توش عطر پهلو عیسی هُند. اُ عطر آ سنبل خالص خیلی گرونه. اُ زَنو ظرف شِشگخت عطر رو سر عیسی ایرخت. ٤ بعضی آ کسونی که اُجا هَسْتَرِن خیلی جَهلی بودن، وا همدگه شُگو: «به چه ایی عطر بایه ایطو هدر پَرت؟» ٥ شَبوده ایی عطر بِشْتِه آ سیصد دینار فروخته بَشت و پولش به فَخیر داده بَشت.»
 و به اُ زَنو خیلی سرزنش شُیکه. ٦ ولی عیسی بهشُ ایگو: «به ایی زَنو ول بُکنی. به چه ناراحتی نِکِردی؟ اُ کار جُنی به مه ایگردن. ٧ چونکه شُما به فَخیرن همیشه با خوتُ نُهَسْتِن و هرَوَه بُخوابن اِتوینن به اُشُ کمک بُکنن، ولی به مه همیشه تُنین. ٨ ایی زن هرچه آ دِسی بَر شُهَنده، آنجُم ایدادن. اُ با ایی کار، بدن مه و جلو جلو به کفن و دفن عطر ایزدن و آماده ایگردن. ٩ حکیکتا، بهتُ آگم، توو هر جای اُ تَمَن ایی دنیا، که خبر خاش پادشاهی خدا اعلام بَشت، کاری که ایی زن ایگردن هم به یادش گَفته اِبو.»

خیانت یهودا

١٠ اُغایه یهودا آسَخَریوط که اُ یه تا آ دوازده شاگرد هَسْتِه، پهلو کاهنوی گپ رَه تا به عیسی تحویل اُشُ هادِه. ١١ اُشُ وختی گُپن یهودائو شُشُنُت، خوشال بودن بهشُ وعده شُدا که پول شادِن. پَ یهودا دُمبال فرصتیه تا به عیسی تحویل هادِه.

آخرین شُم

١٢ روز آوّل عید فطیر که بَرَه پَسَحُ گُرنی آگِن، شاگردُن عیسی ازش شُپرسی: «شُم عید

۳۹ عیسیٰ یه بار دگه رَه و همو دعائو ایکه. ۴۰ و دوباره برگشت، و ایدی که اَشُ خوفتن، چون چَهْمُنِش خیلی سنگین بَوَدَه. اَشُ شُنادونست چه جوابی به عیسیٰ هادِن. ۴۱ اُغایه عیسیٰ سَوَمین بار پهلُو اُ شاگردُن هُند و بهشُ ایگو: «هنوزا خوفتین و استراحت نَکَرَدین؟ دگه بس اِن! ساعتی که تعیین بَوَدَه رسیدِن. و به پُس انسان دَس گناهکارُن تحویل اَدِن. ۴۲ هُرسی، بِریم. بیگینین، کسی که به مه شا تحویل هادت، اَهْنَدِن.»

دستگیری عیسیٰ

۴۳ عیسیٰ هِنوزا گپ شَرَه که یکهو یهودا، که به تا اُ دوازده تا شاگرد، با جماعتی که شمشیر و چُماق شُهَسْتَه، هوا عیسیٰ هُندِن. اَشُ اُ طَرَه کاهنوی گپ و معلَموی تورات و شیخ هَسْتَرِن. ۴۴ اُ شاگردی که به عیسیٰ تحویل ایدا، به واکلُ خو نِشْنه ایداده و ایگفته: «به اُ که ماچ اکنُم، هَمُن؛ به اُ یگری و موگَع بُردنی حواسُ جمع بُبوت.» ۴۵ وختی یهودا به اُ جا رِسی، یک راست پهلُو عیسیٰ هُند و ایگو: «استاد!» و به عیسیٰ ماچ ایکه. ۴۶ اُغایه اُ آدمُ رو سر عیسیٰ رِختِن، ایشُگفت. ۴۷ ولی یه تا اُ کسونی که اُجا ووستاده شمشیر خو ایکشی، به گماشته کاهن گپو ضربه ایزه و گویشش ایبری. ۴۸ عیسیٰ بهشُ ایگو: «مگه مه راهزَنُم که با چُماق و شمشیر به گِفْتِنُم هُندی؟ ۴۹ مه هر رو توو معبد با شما هَسْتَرُم تعلیم مَدا، به مه تَنگِفت. ولی بُوال تا نوشته نُوی مقدَس اَنجُم بَیشت.» ۵۰ اُغایه هَمه شاگردنی به عیسیٰ ولی شُکه نو، در رفتِن.

۵۱ یه جُونی که فکِه یه تکه لَته کتونی دور جُنُ خو ایپیچیده، دُمبال عیسیٰ راه گفَت. اَشُ به اُهم شُگِه، ۵۲ ولی اُمردو اُله کتونی که دور

پیشگوی حاشا کِرْدن پطرس

۲۷ عیسیٰ به شاگردُن ایگو: «هَمْتُ بِی مه ول اکنین چونکه نوشته بودن، «به سالار گهر اَزَنُم و گهزَن پخش و پلا اَین.»

۲۸ ولی بعد اُ ایکه زنده بَوَدُم، گبل اُ شما به منطقه جلیل اَرم.» ۲۹ پطرس جواب ایدا: «حتی اگه همه هم به تو ول بُکِنِن، مه وِلِت ناکنُم.» ۳۰ عیسیٰ به اُ ایگو: «حکیتا، به تو اگم که همی اِمَشُو، گبل اُ ایکه کُروس دو بار بُنگ هاده، تو سه دُقه به مه حاشا اکنی!» ۳۱ ولی پطرس با اصرار زیاد ایگو: «اگه لازم بَیشت با تو بِمُزُم هم، حاشات ناکنُم.» هَمه شاگردُن هم همی گپ شَرَه.

عیسیٰ توو باغ جَنَسیمانی دعا اکنَت

۳۲ اُغایه به جائی که جَنَسیمانی شاگو، رفتِن. عیسیٰ به شاگردُن خو ایگو: «وختی که مه دعا اکرَدُم شما ایجا پَنینگِی.» ۳۳ عیسیٰ به پطرس و یَعکوب و یوحنا با خوش ایبُرد. عیسیٰ خیلی پریشونُ بی کرار بو، ۳۴ و بهشُ ایگو: «جُن مه تا حد مرگ، غمگینِن. ایجا بِشی و بیدار بُمونی.» ۳۵ بعد عیسیٰ یه خورده جلوته رَه، رو خو رو زمین ایناها و دعا ایکه تا اگه ممکن اُ ساعت عذاب اُ سری بگذره. ۳۶ عیسیٰ ایطو ایگو: «اُبا، بپ، همه چی به تو ممکن. ای پباله عذاب اُمه دور بُکن، ولی بازم خواسته مه اَنجُم نَبَیشت بلکه خواسته تو اَنجُم بَیشت.» ۳۷ وختی عیسیٰ برگشت، ایدی که اُ شاگردُ خوفتن. پ به پطرس ایگو: «شَمعون، خوافتی؟ اِدناتونست یه ساعت بیدار بُمونی؟» ۳۸ بیدار بُمونین و دعا بُکِنین تا امتحان نَبشین. حکیتا که روح مشتاقِن ولی جسم لَوَزِن.»

خو ایپیچیده توو دَس اَشُ ول ایکه و لخت و غور در ره.

ایشازه، شاگو: «نبوت بُکن!» نگهبُن هم به ا شُکه و شَرّه.

محاکمه در محضر شورای یهود

پطرس به عیسی حاشا اَکُنت

۵۳ اَشُ به عیسی پهلو کاهن گپو شُبرد. اُجا همه کاهنوی گپ و شیخ و معلّومی تورات جمع بودَرِن. ۵۴ پطرس هم آ دور دُمبال عیسی شَرّه تا به دالَن لَهر کاهن گپو رسی. بعد اُجا کنار آتیش، پهلو نگهبُن نِشت به خوی گرم شَکه. ۵۵ کاهنوی گپ و تَمَن اعضای شورا دُمبال شهادت به ضَدّ عیسی هَسْتَرِن تا به ا بُکشن، ولی هیچی پیدا شُنَکه. ۵۶ چون با ایکه خیلُ گواهی نُوی دورو ضَدّ عیسی شادا، ولی گواهی نُوش واهم جور در ایناهُند. ۵۷ آغایه به عده جلو هُنَدِن و به دورو به ضَدّ عیسی گواهی شُدا، شُگفت: ۵۸ «ما خومُ مُشُنت که ایگو، "ای معبدُ که وا دَسُ درست بوَدِن خراب اَکُنت و توو سه رو، مه یه معبد دَکه درست اَکُنت که وا دَسُ درست نیوَدِن.» ۵۹ ولی حتی شهادت نُوی اَشُ هم واهم جور در ایناهُند. ۶۰ آغایه کاهن گپو پا بو و جلو همه آ عیسی ایپُرسی: «هیچ جوابی نادِی؟ ای چن که ای مَرْدُ به ضَدّ تو شهادت آداین؟» ۶۱ ولی عیسی همیطو ساکت مُند و جوابی ایندا. یه بار دَکه کاهن گپو آ ایپُرسی: «تو مسیح موعود، پُس خدای متبارکی؟» ۶۲ عیسی به ایگو: «هَسْتُم، و شما به پُس انسان آگینی که دَس راست خدای کادر نِشتِن، و وا ابروی آسَمَن آتا.» ۶۳ آغایه کاهن گپو یَکه خو ایدرد و ایگو: «دَکه شاهد ماوا چه بُکنیم؟» ۶۴ گُفر گُفتنی نُشُنت. تصمیمُت چن؟» اَشُ همه به عیسی محکوم شَکه و شُگو حَکِشِن که بِمِرَت. ۶۵ آغایه یه عده رو عیسی نُف شُکردی؛ چَهْمُنُ شُبست و همیطو که

۶۶ موکی که پطرس هِنو پایین، توو دالَن، یه تا آ نزله نُوی کاهن گپو هم اُجا هُند ۶۷ و به پطرس ایدی که پهلو آتیش به خوی گرم شَکه. اُزن وا دِگت به پطرس نگاه ایکه و ایگو: «تو هم با عیسی ناصری هَسْتِری.» ۶۸ ولی پطرس حاشا ایکه و ایگو: «نادوُنُم و نافهْمُم چه اَگُفتی!» ایی ایگو و طَرّه در لَهر ره. همی موکع گُروس بُنگ ایدا. ۶۹ یه بار دَکه، چَهْم اُنزله به پطرس گُفت و به کسوئی که اُجا ووستادَرِن، ایگو: «ای مَرْد یه تا آ اَشُن.» ۷۰ ولی پطرس دومرتبه حاشا ایکه. یه خو بعدته، کسوئی که اُجا ووستادَرِن، یه بار دَکه به پطرس شُگو: «شکی نین که تو هم یه تا آ اَشوپی، چون مالِ جلیلی.» ۷۱ ولی پطرس به خوی نَعلت ایکه و گَسَم ایخا، ایگو: «به ایی مَرْدی که اَگُفتِن، ناشناسُم!» ۷۲ همو موکع، گُروس دُقه دوَم بُنگ ایدا. آغایه پطرس گُپن عیسائو وا یاد ایوا که چطو بهش ایگُفته: «کبل آ ایکه گُروس دو بار بُنگ هاده، سه دُقه به مه حاشا اَکُنی.» پ دلی پُر بو و گیریک ایکه.

به عیسی تحویل پیلاطُس آدِن

۱۵ همی که صُحب بو، کاهنوی گپ واکل شیخ و معلّومی تورات و همه اعضای شورای یهود با هم شور شَرّه. اَشُ به عیسی گت بسته شُبرد و تحویل پیلاطُس قَرْمُندار رومی ایشدا. ۲ پیلاطُس آ عیسی ایپُرسی: «تو پادشاه یهودیونی؟» عیسی جواب ایدا: «تو خوت ایطوکا اِدگوا!» ۳ کاهنوی گپ به

سَرِ عیسی شازَه و تُفِ روش شاگردی و جلوش زانو شازَه نو با رشخند بهش تعظیم شاکیه. ۲۰ اَشْ بعد ایکه رشخندش شُکیه عبای بنفش آ جُنی شُکند و چمه نُوی خویی گِری شُکیه. بعد ایشُبرد تا به صلیب ایبِکِشِن.

صلیب بودن عیسی

۲۱ سرباز توو راه به به نُفر شُدی که نُمی شَمعون. شَمعون مال قِیزوان و بَپ اسکندر و روفُس، اُ آ سر زمین شَهند. سربازن به شَمعون مجبور شُکیه که صلیب عیسائو بِست نو بَیره. ۲۲ بعد به عیسی به جائی به نُم گُلگتا، که معنیش جای جُمجَمه هَسَته، شُبرد. ۲۳ آغایه به عیسی شرای که با مُر کاطی، شُدا تا بُخاره ولی عیسی اینخا. ۲۴ اَشْ به عیسی به صلیب شُکشی و چمه نُوش بین خوش بُش شُکیه. اَشْ کُرعه شُگردی تا بیگین که هر تکه مال که بَیش.

۲۵ ساعت نه صُحب که به عیسی صلیبی شُکیه. ۲۶ اَشْ رو تقصیرنومه اَشْ شُنوشتَه: «پادشاه یهودی نو.» ۲۷ به دو تا راهزن هم واکل عیسی صلیب شُکیه، به تا طَزه راست عیسی و اُیه تا طَزه چپش. ۲۸ پ اِیطو اُ نوشته مقدس اَنجُم بو که اَکت: «اُ با گناهکار یکی حساب بو.» ۲۹ کسوی که اُجا رد شابو به عیسی دِشمن شادا، و سُر خو تَکون شادا و شاگو: «تویی که تَواسته معبُد وِیرون بُکئی تو سه رو آ سر نو اُ رو درست بُکئی، ۳۰ به خوت نجات هادَه آ صلیب زیر بُدوا!» ۳۱ همیطوم کاهنوی گپ و معلَموی تورات بین خوش به عیسی رشخندی شاکیه و شاگو: «به بکیه نجات ایدا، بی خوش ناتون نجات هادِه!» ۳۲ بُوال مسیح موعود، پادشاه کوم یهود، همی حالا آ صلیب زیر بیاد تا بیگینیم و ایمن

عیسی تهمتوی زیادی شُره. ۴ پیلانُس دوباره آ عیسی اِیُرسی: «هیچ جوابی اِتی؟ بیگین چکک به تو تهمت اَزَدن!» ۵ ولی عیسی هیچ جوابی اَیَندا، طوری که پیلانُس تعجب ایکه.

۶ پیلانُس رسم ایشُستَه که هر سال موکع عید پَسَخ، به تا زندونی که مردم شاوا بهش آزاد بُکنت. ۷ بین یاغیوی که به جرم گتل توو به شورشت، توو زندون هَسَرن، به مردی که نُمی باراباس. ۸ جماعت پهلوی پیلانُس هَندِن و ازش شُخواست که رسم همیشگی خو بهش اَنجُم هادِت. ۹ پیلانُس اَشْ اِیُرسی: «تاوات پادشاه یهودی نو بهش آزاد بُکئم؟» ۱۰ پیلانُس اِی گپ به خاطر اِی ایزه که شُدونست کاهنوی گپ به عیسی آرو حسودی به اُتحویل شُدادَه. ۱۱ ولی کاهنوی گپ به جماعت سُک شُکیه تا آ پیلانُس بُخوان به جا عیسی، باراباس بهش آزاد بُکنت. ۱۲ پیلانُس به بار دگه اَشْ اِیُرسی: «پ با مردی که شما به اُ پادشاه یهودی نو اِگی، چه بُکئم؟» ۱۳ جماعت به بار دگه غار شُره که: «به صلیب ایبِکش!» ۱۴ پیلانُس اَشْ اِیُرسی: «به چه؟ مگه چه بدی ایبِکردن؟» ولی اَشْ بلندته غار شُره که: «به صلیب ایبِکش!» ۱۵ پ پیلانُس که شَواسته به جماعت راضی بُکنت، باراباس بهش آزاد ایکه و دستور ایدا که به عیسی شلاق بَرن و به اُ تحویل ایدا تا به صلیب ایبِکِشِن.

به عیسی رشخند اَکِن

۱۶ آغایه سربازن، عیسائو به داخل کاخ یعنی کاخ قَرْمندار شُبرد و همه سربازوی گردان به جا جمع شُکیه. ۱۷ اَشْ به عبای بنفش گر عیسی شُکیه و تاجی آ خار درست شُکیه و رو سری شُناها. ۱۸ آغایه جلو عیسی خم بودن، شاگو: «سلام به پادشاه یهودی!» ۱۹ اَشْ با دار تو

پادشاهی خدائِه. ^{۴۴} پیلانُس وختی شِشُنْتُت که عیسی به همی زودی مُردن، تعجب ایکه. پ به افسر رومی صدا ایکه تا یگینه عیسی مُردن یا نه. ^{۴۵} وختی پیلانُس آ افسر رومی شِشُنْتُت که عیسی مُردن، اجازه ایدا که ایسُف جسد عیسائو بُیَرِه. ^{۴۶} ایسُف هم یه کفن کتونی ایخری و جسد عیسی آ صلیب زیر ایوا، توی آ کفن کتون ایپیچی و داخل مقبره‌ای که توو شغ تراشته بوډه، ایناها. بعد یه تا سنگ گپ جلوی در مقبره پل ایدا. ^{۴۷} میریم مَجْدَلِیَه و میریم، مُم یوشا، شُدی که جسد عیسی کا شُناها.

زنده بودن عیسی

۱۶ وختی شنبه مقدس گذشت، میریم مَجْدَلِیَه، میریم، مُم یَعکوب و سالومه روغن عطری شُخری تا بِرن و جسد عیسائو عطر بُموشن. ^۲ پ توو اَوّلین روز هفته، صُحب شَفَک، موکع در هُنْدِن آفَتُو، زُنن طَرِه مقبره رفتن. ^۳ اَشُ به همدگه شاگو: «کِ اُ سَنگِ گُپِ یِ ما آ جلو در مقبره پل اِدِت؟» ^۴ ولی وختی کنار مقبره رسیدن، شُدی که اُ سنگ که خیلی گپِه، آ جلو در مقبره پل داده بودن. ^۵ وختی داخل مقبره بوډن، به یه جَوُنی شُدی که طَرِه راست نِشْتِه و جِمه سفید گِرِشِه. زُنن وختی به اُ شُدی توو هول و وِلا گفَتِن. ^۶ جَوُن به زُنن ایگو: «توو هول و وِلا مَکِی. شما دُمال عیسای ناصری هستین که به صلیبی ایشِکشی. اُ زنده بوډن؛ ایجا نین. جائی که جسدی شُناهاډه، بیگنین. ^۷ ولی پری و به شاگردن اُ و به پطرس یِگی که اُ گبل آ شما به جلیل اَرِت؛ اُجا به اُ آگنین.» همطو که بهتُ ایگَفْتِه. ^۸ پ زُنن در هُنْدِن، آ مقبره دو سَرِه، چون لِرز تو جُنِش گَفْتِه و مائِش اِیَرَدِه. اَشُ به هیچک چیزی شُنگَفْت، چونکه ترسیدرن.

بیاریم.» اُ دو نُفر که وا عیسی صلیب بوډرن هم به عیسی دِشْمَن شادا.

مرگ عیسی

^{۳۳} آ ساعت دوازده تا سه پِسین، همه جای اُ سرزمین تار بو. ^{۳۴} ساعت سه پِسین، عیسی وا صدای بلند غار اِیَرَه: «ایلوپی، ایلوی، لَمّا سَبَقْتَنی؟» یعنی «خدای مه، خدای مه، به چه به مه ول اِدِکِرِن؟» ^{۳۵} بعضی آ کسونی که اُجا ووستادرن موکعی که ایی شُشُنْتُت، شُگَفْت: «نگاه بُکَنی، ایی مُرد جار الیاس پیغمبر اَرِزن.» ^{۳۶} پ به نُفر دوی و یه اسفنج آ شراب تُرش کِرَدِه پُر ایکه و سِر دار اِیَرَه، جلو لُو عیسی اِیُرد تا بُخاره، و ایگو: «صبر اُکُنی، بُوال یِگنینم الیاس پیغمبر اُنا به اُ آ صلیب زیر بیاره یا نه؟» ^{۳۷} عیسی وا صدای بلند غار اِیَرَه و نفس آخر اِیکِشِی. ^{۳۸} اُغایه پرده مُعبد آ بالا تا پایین دو پَرک بو. ^{۳۹} وختی اُ افسر رومی که جلو عیسی ووستاده، ایدی اُ چطوکا جُن ایدا، ایگو: «واکعاً که ایی مُرد پُس خدا هَسْتِه.» ^{۴۰} یه عده اُ زُنن هم اُ دور نگاه شاکیه. میون اَشُ میریم مَجْدَلِیَه، میریمی که مُم یَعکوب کوچک و یوشائِه و سالومه هَسْتَرِن. ^{۴۱} ایی زُنن موکعی که عیسی توی منطکه جلیل، دُمالی شاره و به اُ خدمت شاکیه. خیلی اُ زُنن دگه هم که وا عیسی به اورشلیم هُنْدَرِن، اُجا هَسْتَرِن.

به عیسی دفن اَکِن

^{۴۲} اُ رو، روز 'تهیه' هَسْتِه که یهودی یی خوش یی عید آماده شاکیه یعنی یه رو گبل آ شنبه مقدس. پ زرد شُم ^{۴۳} یه مردی که نُمی ایسُف و مال شهر رامه، جرأت ایکه و پهلُو پیلانُس ره و جسد عیسائو ایخواست. ایسُف یه آدم محترمی آ شورای یهوده و منتظر هُنْدِن

همه جای دنیا پری و خبر خاش انجیل به همه خالیک اعلام بُکنی.^{۱۶} هَرکَ ایْمُن بیاره و غسل تعمید بِگنت، نجات پیدا اگنت. ولی هَرکَ ایْمُن نیاره، محکوم اِبو.^{۱۷} اِی نِشْنه ئو واکل اُشوپي اِبو که به مه ایْمُن شُهَسَین: اُش به نُم مه به زارُ آ آدُم در اگِن و به زَبُوی تازه گپ اَرَین.^{۱۸} اُش به مارُ وا دَسُ خو اگِرِن، اگه زهر گشنده هم بُخارِن، چیزیش نابو، دَس رو مریضُن اَنوسِن و اُ مریضُ شفا اگِرِن.»

^{۱۹} پَ خداوند عیسی بعد آ ایکه اِی گُپُ بهشُ ایزه، به اَسْمُن بالا بُرده بو و دَس راست خدا نِشت.^{۲۰} پَ شاگردُن رِفَتِن، همه جا تعلیم شادا، خداوند واکل اُش کار شَیکه و وا نِشْنه ئوپي که شاگردُن اَنجُم شادا، کَلَم خو تأیید شَیکه.

^۹ وختی عیسی توو اَوَلین روز هفته صُحب گاه اُ مُرده زنده بو، اَوَل آ همه به میرِیم مَجْدَلِیه که آزی هفت تا زار در ایکرده، نَمائِن بو.^{۱۰} میرِیم رَه و به یازِن عیسی که توو مائِم و گیریک هَسَتَرِن، خبر ایدا.^{۱۱} ولی اُش وختی شُشُت که عیسی زنده بوَدِن و میرِیم به اُ ایدیدِن، باور شُنَیکه.

^{۱۲} بعد آ اُ، عیسی با به شکل دگه به دو نُفر اُش که به طَرَه یه داهاتی شارفته، نَمائِن بو.^{۱۳} اُ دو نُفر برگشتِن و به بکیه خبر شُدا، ولی اُش گپوي اُ دو نُفر هم باور شُنَیکه.

^{۱۴} بعد عیسی به اُ یازده شاگرد، همیطو که سر سفره نِشْتَرِن نَمائِن بو و به اُش به خاطر بی ایْمَنی و سنگدلِیش نهیب ایدا، چون گپ کسونی که به عیسی بعد آ زنده بوَدِن شُدیده، باور شُنَیکه ده.^{۱۵} اُغایه عیسی بهشُ ایگو: «به

